Språk- och litteraturcentrum, Lunds universitet
Kandidatuppsats i allmän språkvetenskap, 15 hp
HT 2019

Att tänka för att tala om rörelse på franska

En kontrastiv studie i hur svenska franskstudenter uttrycker spatial rörelse.

Namn: Martin Olsson

Handledare: Sven Strömqvist

Sammanfattning

Det är känt inom den typologiska lingvistiken att spatial rörelse uttrycks på olika sätt på olika språk. På svenska uttrycks ofta en rörelses sätt i verbroten och dess riktning i en till verbet knuten satellit (S-språk), då franskan vanligtvis däremot uttrycker rörelsens riktning i verbroten och utelämnar dess sätt (V-språk). Svensktalande föredrar i en given situation ett uttryck som *en uggla kommer flygande ut genom hålet,* medan fransktalande föredrar *d'un trou de l'arbre sort un hibou* ('en uggla förflyttar sig ut genom ett hål i trädet'). Då språk och kognition är nära knutna till varandra väcks frågan i vilken utsträckning man tänker på olika sätt för att tala om rörelse på svenska respektive franska. Ur den språkliga relativitetsteorin utvecklar Slobin (1996) ett ramverk om *thinking for speaking, att tänka för att tala*, som implicerar att en talare måste tänka språkspecifikt när ett yttrande ska formuleras, vilket potentiellt kan innebära problem i samband med andraspråksinlärning. Denna studies syfte är att undersöka hur inlärare av franska i Sverige hanterar dessa typologiska skillnader samt att se om och hur en tvåspråkig svensk-fransk uppgift påverkar den franskspråkiga produkten. Studien bygger på en för ändamålet inspelad talkorpus i vilken 19 svenska inlärare av franska berättade en historia genom elicitering med hjälp av bilder. En grupp informanter berättade på svenska (A-fr) och en grupp berättade på svenska (B-sv) och franska (B-fr). Korpusen transkriberades och analyserades utifrån conflation pattern (hur rörelsens semantik kopplar till verbfrasens morfosyntax) och manner salience (hur tydligt rörelsens sätt framgår av yttrandet). Resultatet bekräftar den tidigare kända typologiska skillnaden mellan franskan som V-språk och svenskan som S-språk. Dessutom visar resultatet att grupp B-fr, dvs. den grupp som har en tvåspråkig uppgift, uppnår ett mer målspråkslikt rörelseuttryck än grupp A-fr, som har en enspråkig uppgift. Detta kan tyda på att den tvåspråkiga uppgiften resulterade i större metaspråklig medvetenhet hos informanterna.

Nyckelord: rörelsetypologi, rörelsesituation, V-språk, S-språk, manner salience, conflation pattern, franska, tvåspråkighet, psykolingvistik, spårkinlärning.

Abstract

It is well known within typological linguistics that the expression of motion is language-specific. In Swedish the manner of a motion is typically expressed in a verb while the path of motion is expressed in a satellite connected to the verb (S-languages), whereas, in French, typically the path of motion is expressed in the verb and the manner is omitted. This explains why speakers of Swedish seem to prefer *en uggla kommer flygande ut genom hålet* ('an owl is flying out of the hole') in a given situation, while speakers of French typically say *d'un trou de l'arbre sort un hibou* ('out of a hole in a tree an owl exits'). As language and cognition are interrelated, this raises the question to what extent one has to think in diffrent ways in order to talk about motion in Swedish and French respectively. Influenced by theories of linguistic relativity, Slobin (1996) develops a framework about *thinking for speaking,* which implies that the way a speaker has to think in order to form an utterance is language-specific. This poses a potential problem in second language acquisition. The aim of this study is to examine how learners of French in Sweden manage the differences in motion typology between Swedish and French. Furthermore, the study aims to examine if and how a bilingual task has an impact on the French linguistic product. The study was based on a spoken corpus in which 19 Swedish learners of French told a story through elicitation by means of pictures. The subjects were divided into two groups: one group telling a story in French only (A-fr), and the other group telling the story in Swedish (A-fr) and French (B-fr). The corpus was transcribed and analyzed with regard to conflation patterns (how motion semantics map onto the morphosyntactics of the verb phrase) and manner salience (how salient the manner of motion is in an utterance). The results confirm the known typological divergences between French as a V-language and Swedish as an S-language. It was also shown that the motion expressions of the group performing a bilingual task (B-fr) exhibited greater similarities to that of the target language than the group performinga a monolingual task (A-fr). This suggests that the bilingual task engendered greater metalinguistic awareness.

Key words: motion typology, motion event, V-language, S-language, manner salience, conflation pattern, French, bilinguism, psycholinguistics, language acquisition.

Innehållsförteckning

1. Inledning.....6

1.1 Studiens syfte, forskningsfrågor och avgränsning.....7

2. Teoretisk bakgrund.....8

2.1 Tanke och språk och *att tänka för att tala*.....8

2.2 Spatial rörelse ur ett kontrastivt svensk-franskt perspektiv.....11

2.3 Rumslig semantik.....12

2.4 Typologi: V- och S-språk.....13

2.5 Manner Salience.....15

2.6 Boundary Crossing.....16

2.7 Pragmatisk begränsning.....18

2.8 Denna studie.....19

3. Metod och Material.....20

3.1 Eliciteringsmaterial.....20

3.2 Studiens genomförande och deltagare.....21

3.3 Fransk kontrollgrupp.....23

3.4 Primärt material.....24

3.5 Analyser.....24

3.5.1 Conflation Patterns.....25

3.5.2 Manner Salience.....25

4. Resultat.....26

4.1 Conflation Patterns.....26

4.2 Manner Salience.....30

4.3 Sammanfattning.....32

5. Diskussion.....34

5.1 Jämförande diskussion om gruppernas kodning av rörelse på franska.....34

5.2 *Att tänka för att tala* ur ett tvåspråkigt svensk-franskt perspektiv.....38

5.3 Metodologisk diskussion.....39

6. Slutsats.....39

7. Referenser.....41

Appendix.....44

Studiens rörelsesituationer.....44

Tabeller:

Tabell 1. Analys med avseende på FIGURE, GROUND, PATH och MANNER.....14
Tabell 2. Sammanställning av V- respektive S-språks typiska rörelseuttryck....14
Tabell 3. Klassificering av situationstyper utifrån *flyga, flyga ut* och *sortir*.....17
Tabell 4. Presentation av eliciteringsmaterial.....20
Tabell 5. Sammanställning av inspelningar.....23
Tabell 6. Analysschema.....24
Tabell 7. Verbbruk, A-fr.....26
Tabell 8. Conflation Patterns, B-sv samt B-fr.....28
Tabell 9. Rörelsesituationer, A-fr.....44
Tabell 10. Rörelsesituationer, B-sv samt B-fr.....45
Tabell 11. Rörelsesituationer, C-fr.....47

Figurer:

Figur 1. Conflation Patterns, A-fr 27
Figur 2. Conflation Patterns, B-sv 28
Figur 3. Conflation Patterns, B-fr.....29
Figur 4. Conflation Patterns, C-fr.....29
Figur 5. Manner Salience, A-fr.....30
Figur 6. Manner Salience, B-sv.....31
Figur 7. Manner Salience, B-fr.....31
Figur 8. Manner Salience, C-fr.....32
Figur 9. Conflation Patterns, gruppvis.....32
Figur 10. Manner Salience, gruppvis.....33
Figur 11. Conflation Patterns, [+/-MANNER], gruppvis.....36
Figur 12. Manner Salience, skala.....37

1. Inledning

Ur den språkliga relativitetsteorin om förhållandet mellan tanke och språk utvecklar Slobin (1996) ett ramverk om *thinking for speaking, att tänka för att tala*. Detta ramverk tar sin utgångspunkt i talsituationen då talaren måste tänka på ett språkspecifikt sätt för att formulera sin utsaga. Av detta följer att språks olika strukturer leder till olika sätt att tänka för att tala, vilket innebär att den som talar svenska tänker för att tala svenska medan den som talar franska tänker för att tala franska. Därmed infinner sig frågan hur man tänker när man som svensktalande ska lära sig tala franska.

Det är väl känt inom den typologiska lingvistiken att talare av olika språk uttrycker spatial rörelse på olika sätt. När svensktalande i en given situation verkar föredra en formulering som *en uggla kommer flygande ut genom hålet*, verkar fransktalande föredra *d'un trou de l'arbre sort un hibou,* 'en uggla förflyttar sig ut genom ett hål i trädet' (Slobin 2004: 224). Talmy (1991) delar in språk i V-språk, verbspråk, och S-språk, satellitspråk, baserat på om rörelsens riktning uttrycks i verbstammen eller i ett där till knutet element (satellit). *Conflation patterns* är en analysmetod för hur rörelsens olika delmoment såsom riktning, (PATH) och sätt (MANNER) lexikaliseras: i den svenska formuleringen *flyga ut* uttrycks rörelsens sätt i verbroten och dess riktning i en satellit och i den franska formuleringen *sortir,* 'förflytta sig ut', uttrycks rörelsens riktning i verbroten i samtidigt som rörelsens sätt utelämnas. Indelningen i V- och S-språk har, trots omfattande betydelse, utsatts för hård kritik och har senare kompletterats. Faktum kvarstår dock att talare av franska (V-språk), å ena sidan, och talare av svenska (S-språk), å andra sidan, i stor utsträckning uttrycker olika delmoment av samma spatiala rörelse med hjälp av olika konstruktioner, vilket potentiellt skapar problem i samband med flerspråkiga situationer som t.ex. andraspråksinlärning och översättning. *Manner salience,* sättstydlighet (Slobin 2006), är en metod att avgöra hur tydligt en rörelses sätt anges utifrån hela yttrandet, alltså när alla element vägs in, t.ex. sättadverbial.

Rumslig semantik är ett väl utforskat område inom lingvistiken, dock låter sig empirisk evidens för förhållandet mellan tanke och språk inte med lätthet eliciteras. En möjlig metod för att avslöja olika sätt att tänka på när man talar olika språk kan

potentiellt dock vara att ta fasta på den strukturella divergens som föreligger mellan språken, i detta fall mellan svenskan som S-språk och franskan som V-språk i kombination med att ge informanter en tvåspråkig uppgift. Därmed antar denna uppsats, till skillnad från merparten av tidigare studier på området, ett tvåspråkigt perspektiv, vilket både kan belysa förhållandet mellan tanke och språk från en ny vinkel och samtidigt öka medvetenhet om de specifika typologiska skillnaderna mellan svenska och franska, vilket förhoppningsvis kommer franskstudenter i Sverige till gagn.

1.1 Studiens syfte, forskningsfrågor och avgränsning

Syftet med denna studie är att undersöka hur inlärare av franska i Sverige uttrycker spatial rörelse på franska jämfört med franska modersmålstalare samt att undersöka om och hur en kognitivt tungt belastande situation i form av en tvåspråkig uppgift påverkar inlärarnas uttryck av rörelse på franska. I detta syfte ställs följande frågor:

1. Hur uttrycker svenska inlärare av franska autonom translatorisk rörelse på franska med avseende på a) conflation patterns och b) manner salience i förhållande till modersmålstalare av franska? Med autonom translatorisk rörelse avses rörelse som innebär förflyttning från en plats till en annan där den som förflyttar sig själv syntaktiskt är subjekt eller agent.

2. Påverkar en tvåspråkig svensk-fransk uppgift hur de svenska inlärarna uttrycker autonom translatorisk rörelse på franska och, i så fall, hur?

I uppsatsen studeras endast de rörelsesituationer som eliciteras med hjälp av vissa specifika bilder från Mayers (1969) bilderbok *Frog, where are you?* Uppsatsens fokus ligger på autonoma translatoriska rörelser, dvs. rörelse som innebär förflyttning från en plats till en annan där den som förflyttar sig själv syntaktiskt är subjekt eller agent. Detta betyder att uttryck för rörelse som orsakas av yttre påverkan (kausativ), som är fallet t.ex. med verbet *kasta*, inte studeras. Inte heller undersöks hur andra rörelsemönster än translatoriska, t.ex. rotations- och svängningsrörelser, uttrycks. Vidare ligger uppsatsens fokus på franska, vilket betyder att det svenska materialet fungerar som stöd för analysen och diskussionen av det franska materialet.

2. Teoretisk bakgrund

2.1 Tanke och språk och *att tänka för att tala*

Att människans tanke och språk är nära sammankopplade råder det knappast något tvivel om, på vilket sätt och i vilken utsträckning de två relaterar till varandra har dock diskuterats flitigt och länge. Augustinus anser att tanke och språk är skilda åt (Stokes 2012), vilket står i bjärt kontrast till exempelvis Humboldt, som menar att tanke, språk och kultur är oskiljbara (Steinberg m.fl. 2001). Vygotsky (1934), liksom Wittgenstein, hävdar att tanke och språk verkar vara så tätt tillsammans att de i princip är en entitet (Stokes 2012) och Boas (1938) menar dessutom att olika språk relaterar till omvärlden på olika sätt. Störst påverkan inom den språkliga relativismen har förmodligen Sapir och Whorf haft. Whorf talar om språket som automatiserade, icke viljestyrda språkspecifika mönster som styr talarens uppmärksamhet (Whorf 1956). Enligt den språkliga relativismen påverkar alltså språket tanken i form av de språkliga vanorna, vilket har tolkats på olika sätt: i sin starkaste tolkning kan det hävdas att olika språk leder till vitt skilda världsuppfattningar (språklig determinism), medan det i svagare tolkningar handlar om att vissa tankemönster följer av vilket språk individen talar. Denna uppfattning återfinns även hos Saussure (1970: 96):

> I själva verket grundar sig i princip varje uttryckssätt som används i ett samhälle på kollektiva vanor eller, vilket är samma sak, på konventioner.

Att de enskilda språken i världen är subjektiva system som påverkar talarens tanke när han eller hon ska formulera sin utsaga återfinns hos Slobin (1996), som dock skiftar fokus från tanke och språk till *att tänka och att tala* och därmed antar han ett mer dynamiskt perspektiv där tänkandet och talandet (eller skrivandet) är aktiviteter som möts i språksituationen. För att skapa ett begripligt och korrekt yttrande måste talaren formulera sin tanke på ett sätt som har konventionaliserats i hans eller hennes språkgemenskap. Beroende på vilket språk individen talar ser yttrandena inte bara olika ut utan de kan också innehålla olika information. Detta visas i exempel (1-2) som är typiska yttranden tagna från en omfattande studie (Strömqvist & Verhoeven 2004) om hur modersmålstalare av olika språk uttrycker spatial rörelse. Exempel (1) anger både rörelsens sätt och riktning medan exempel (2) endast anger rörelsens

riktning. I sin teoretiska bakgrund utgår denna uppsats från dessa två exempelmeningar och belyser dem ur olika perspektiv.

(1) En uggla kommer flygande ut genom hålet.

(2) D'un trou de l'arbre sort un hibou.
'En uggla förflyttar sig ut genom ett hål i trädet.'

Källa: Slobin (2004: 224).

Strukturella skillnader som dessa ligger till grund för Slobins (1996) ramverk om *att tänka för att tala*. Om ramverket i allt väsentligt stämmer borde det alltså skilja sig åt mellan att tänka för att säga (1) och att tänka för att säga (2), med andra ord, skilja sig åt mellan att tänka för att tala svenska och att tänka för att tala franska. Notera att denna diskussion inte behandlar vilken information som är möjlig att uttrycka på ett givet språk utan vilken information som normalt uttrycks.

Mellan svenskan och franskan finns det typologiska skillnader när det gäller språkens sätt uttrycka spatial rörelse, då svenskan ett S(atellit)-språk och franskan är ett V(erb)-språk. Skillnaderna belyses i exempel (3-4), där verbet *sortir* anger rörelsens riktning (PATH) i det franska exemplet, medan riktningen i det svenska exemplet anges i satelliten (här: partikel) *ut*. För tydlighets skull glossas exempel (3-4) enligt Leipzig Glossing Rules (Comrie m.fl. 2008). När man jämför (3-4) förefaller i princip rörelsens sätt passera obemärkt förbi i det franska yttrandet (4) medan det i det svenska exemplet med all önskvärd tydlighet uttrycks med hjälp av verbet *flyga* (3). Dessa typologiska skillnader skulle potentiellt kunna avslöja om det föreligger skillnader mellan att tänka för att tala svenska och att tänka för att tala franska, vilket skulle stödja Slobins (1996) ramverk *att tänka för att tala.*

(3) S(atellit)-SPRÅK; svenska:

En uggla **kommer flygande ut** ur hålet.
UNDEF-COM uggla-SING-UNDEF **komma-PRES fly-PROG ut** ur hål-DEF-SING
VERB: Rörelsens sätt (MANNER)

(4) V(erb)-SPRÅK; franska :

D'un trou de l' arbre **sort** un hibou.
från UNDEF MASC-SING hål av DEF-MASC-SING träd-SING **förflytta ut-S-SING-PRES-IND** UNDEF-SING uggla
En uggla förflyttar sig ur ett hål i trädet.
VERB: Rörelsens riktning (PATH)

Källa: Slobin (2004: 224)

Bowerman (2009) påpekar svårigheterna med att fånga innebörden i *att tänka för att tala* men flera studier tyder på att språk och kognition är tätt knutna till varandra. Hon tar upp frågan om huruvida talaren måste rikta sin uppmärksamhet på olika vis beroende på vilket språk han eller hon talar eller om språket tvingar fram den språkliga strukturen. Intressant är att flera studier visar på vissa kognitiva konsekvenser som kan sättas i samband med en individs språk. Oh (2003) konstaterar skillnader i hur väl en talare av amerikansk engelska (S-språk) och koreanska (V-språk) senare minns sättet på vilket en spatial rörelse sker. Strömqvist (2009) visar genom registrering av ögonrörelser i samband med beskrivning av bilder att ögonrörelserna hos talare av S- respektive V-språk följer olika mönster. Dessutom visar Alves (2002) undersökning av lexikal diversitet i samband med tal- och skriftspråk på att individen anpassar sitt ordval utifrån i vilket medium kommunikationen äger rum. I Alves (2002) berättar informanterna en ordlös bildberättelse (Mayers 1969) två gånger; hälften av informanterna först muntligt sedan skriftligt och andra hälften först skriftligt sedan muntligt. Resultatet tyder på att ett minnesspår från första gången de berättade historien dröjer sig kvar hos informanterna och påverkar historiens lexikala diversitet i det andra mediet. Detta tolkas som att talare tänker på olika sätt beroende på om de ska tala eller skriva. Med hjälp av dessa tre undersökningar kan olika aspekter av den mänskliga kognitionen kopplas till hur vi ska formulera oss språkligt: minnet (Oh 2003), visuell uppmärksamhet (Strömqvist 2009) och processer i samband med val av ord (Alves 2002). Slobin (2002) sammanfattar att inom varje språk föredras vissa perspektiv på händelser framför andra.

Om Slobins (1996) ramverk *att tänka för att tala* stämmer, finns det anledning att tro att de typologiska skillnader som ses mellan exempel (3-4) kräver att man i viss mån tänker på olika sätt när man ska formulera sina yttranden på olika språk, vilket torde bli ytterst tydligt i en språkinlärningssituation. Därmed finns det logisk grund för språkinläraren tänker på sitt förstaspråk (L1) och talar sitt andraspråk (L2), dvs., i denna studies fall, tänker på svenska för att tala franska. Corder (1975) menar att fel i L2 ofta kan härledas till strukturer i L1, men det finns också studier som visar att L2 utövar påverkan hos språkinläraren. Mot bakgrund av att japanska är ett V-språk och engelska ett S-språk undersöker Brown och Gullberg (2008) hur japanska inlärare av engelska på medelnivå hanterar rörelsesätt (MANNER) i tal samt gester på japanska

och engelska. Deras studie visar att språken påverkar varandra hos flerspråkiga personer, dvs. att inte bara L1 påverkar L2 utan också att L2 påverkar L1 och att så är fallet redan på grundläggande inlärningsnivå. Därtill kommer att flera studier visar att tvåspråkighet generellt ökar den metalingvistiska medvetenheten, dvs. förmågan att skilja språket i sig från dess semantiska innehåll samt att reflektera kring språkets form (Ramirez m.fl. 2013). Cummins (1978) framhåller att den språkliga analysförmågan påverkas positivt av tvåspråkighet och Galambos och Meadow (1990) menar att tvåspråkighet leder till snabbare utveckling av metaspråkliga färdigheter, t.ex. rättning av fel. Inom ramen för *att tänka för att tala* förespråkar Slobin (1996) studier ur ett språkinlärningsperspektiv, varför denna studie undersöker hur andraspråksinlärare av franska i Sverige, som genom sina studier i viss grad är tvåspråkiga, uttrycker rörelse på målspråket.

2.2 Spatial rörelse ur ett kontrastivt svensk-franskt perspektiv

Vi har med hjälp av Slobins (1996) ramverk om *att tänka för att tala* sett att det kan finnas anledning att tro att talare av olika språk tänker på olika sätt i samband med att de formulerar sina yttranden. Varje givet yttrande måste anta en form som är acceptabel hos språkgemenskapen i fråga och Slobin (2002) menar att vissa perspektiv på händelser föredras framför andra. Vi såg i 2.1 att spatial rörelse är ett område där de språkliga strukturerna skiljer sig åt. Här följer en något mer omfattande analys av vilken information talare av svenska respektive franska typiskt väljer att uttrycka i en rörelsesituation. Se exempel (5-6).

(5) En uggla **kommer flygande ut** genom hålet.

(6) D'un trou de l'arbre **sort** un hibou.
'En uggla förflyttar sig ur ett hål i trädet'

Källa: Slobin (2004: 224).

Det franska verbet ***sort,*** 'förflytta sig ut' motsvaras på svenska av det längre och semantiskt mer komplexa ***kommer flygande ut***. ***Sort*** kodar rörelsens riktning, medan rörelsens riktning på svenska i huvudsak kodas med partikeln ***ut.*** Svenskan använder sig därutöver av två verb: ***kommer flygande***. ***Kommer*** har en deiktisk betydelse och påverkar i denna position även satsens aspekt och ***flygande*** anger rörelsens sätt. Båda

dessa komponenter går i detta fall förlorade när den fransktalande informanten berättar historien. Att det franska verbet ***sortir,*** 'förflytta sig ut' primärt anger riktning bekräftas av exempel (7-10), som är autentiska litterära översättningar tagna från Fohlin (2015: 224).

(7) [...] men idag går han inte som han brukar direkt tillbaka till sitt fordon, utan ***promenerar*** istället ***ut genom*** stora entrén, den som vetter utåt torget.
Källa: Nesser, *Återkomsten*: sid. 204.

(8) Mais ce jour-là, il ne regagne pas immédiatement son véhicule. Il ***sort*** par l'entrée principale qui donne sur la place.
Källa:Ségol och Brick-Aïda, *Retour à la grand ombre:* sid. 212; översättning av Nesser, *Återkomsten.*

(9) Han tänkte helt enkelt ta opp ett hål ut mot bersån för duvorna att ***flyga ut*** och *in i* och sedan smälla opp en vägg ett par meter från gaveln
Källa: Ekman, *Pukehornet*, sid. 59.

(10) Il décida de se contenter d'une ouverture par laquelle les pigeons pourraient *entrer* et ***sortir*** et d'une cloison qui délimiterait un escpace d'un ou deux mètres en profondeur.
Källa: Balzamo, *Hiver des mensonges*: sid. 75; översättning av Ekman, *Pukehornet.*

Som i exempel (5-6) uttrycks i svenskan här rörelsens sätt i verbet och rörelsens riktning i partikeln medan franskan enbart uttrycker rörelsens riktning, vilket görs i verbet. Detta bidrar till att svenskans olika uttryck (*promenera ut, flyga ut*), som vart och ett har relativt smal extension, på franska motsvaras av former av ***sortir***, 'förflytta sig ut', som har betydligt bredare extension. Slobin (2002) menar att V-språk generellt föredrar att uttrycka förändringar i tillstånd i form av rumsliga förändringar med ett verb (till skillnad från exempelvis svenskans partikel ***ut***). Om Slobins ramverk *att tänka för att tala* i allt väsentligt stämmer, bör det alltså vara så att den som talar svenska måste tänka både på rörelsens riktning och sätt medan den som talar franska kan nöja sig med att fokusera på rörelsens riktning.

2.3 Rumslig semantik

Rumslig semantik har ägnats stor uppmärksamhet inom lingvistiken. Skälen härtill är många, kanske inte minst att *space*, 'rummet', antas vara universellt: "[s]pace is at the heart of all conceptualization" (Pütz & Dirvens 1996). Wagner m.fl. (2010) konstaterar dessutom att varje individ redan före ordförrådsutvecklingen genom den

sensomotoriska utvecklingen har spatial referens. Samma författare hävdar att rumslig semantik är språkspecifik både vad gäller *vad* som uttrycks och *hur* det uttrycks. Flera författare menar att individens spatiala tänk grundläggs redan i samband med modersmålsutvecklingen (Slobin 1996; Wagner m.fl. 2010) och en logisk konsekvens av detta torde vara att man bör tänka *om* när man som svensktalande ska lära sig tala franska senare i livet, dvs. lära sig att tänka för att tala franska.

2.4 Typologi: V- och S-språk

Liksom många områden inom rumslig semantik, har strukturella skillnader i hur spatial rörelse uttrycks föranlett många studier, av vilka många på något sätt refererar till Talmys (1991) indelning av världens språk i två grupper: S(atellit)-språk och V(erb)-språk. Talmy (1991) skapar en för ändamålet grundläggande terminologi: FIGURE, den enhet som rör sig, vilket den gör i förhållande till GROUND, dvs. en annan enhet i rörelsesituationen. PATH indikerar rörelsens riktning, medan MANNER indikerar sättet på vilket rörelsen äger rum. Om det finns ytterligare en enhet som rör sig (i förhållande till FIGURE) benämns denna MOTIVE. GOAL anger rörelsens slutmål och CONFLATION kallas den process genom vilken flera begrepp förs samman syntaktiskt; rörelsen MOVE kan föras samman med dess sätt MANNER, t.ex. ***springa*** eller med dess riktning PATH, t.ex. ***sortir*** 'förflytta sig ut'. Den grundläggande distinktionen mellan S- och V-språk ligger i vilket av satsens element rörelsens riktning, PATH, uttrycks. I S-språk, till exempel svenska, uttrycks PATH i en satellit, dvs. en enhet utanför verbroten medan den i V-språk, till exempel franska, uttrycks i verbroten. Andra möjliga conflation patterns är rörelse+orsak, MOVE+CAUSE, som i t.ex. ***kasta***. Då denna uppsats fokuserar på autonom rörelse lämnas conflation patterns med CAUSE till en annan studie. Definitionsmässigt förhåller sig denna studie till Croft m.fl. (2011), då Talmys (2000) snäva definition av satellit, dvs. att denna inte kan utgöras av NP eller PP, visar sig problematisk i sammanhanget. Då S-språk uttrycker PATH utanför verbroten lämnas här logiskt plats att ange MANNER, rörelsens sätt, i verbet, något som i V-språk eventuellt görs i en adjunkt. Noteras bör att PATH obligatoriskt uttrycks i både S- och V-språk, medan MANNER endast är obligatoriskt i S-språk. Som vi såg i 2.2 resulterar detta förhållande i att den franska utsagans extension blir mindre precis i sitt uttryck och därmed får större extension än den

svenska. Exempel (11-12) återvänder till redan nämnda exempelmeningar, vilka analyseras med avseende på FIGUR, GROUND, PATH och MANNER i **Tabell 1**. **Tabell 2** sammanfattar S- respektive V-språk:s typiska rörelseuttryck generellt.

(11) D'un trou de l'arbre sort un hibou. *En uggla förflyttar sig ur ett hål i trädet.*
GROUND PATH FIGURE

(12) En uggla kommer flygande ut genom hålet.
FIGURE DEIXIS MANNER PATH GROUND

Källa: Slobin (2004: 224).

Tabell 1. Analys med avseende på FIGURE, GROUND, PATH och MANNER.

	FIGURE	GROUND	PATH	MANNER
svenska	*en uggla*	*hålet*	*ut*	*flygande*
franska	*un hibou*	*trou de l'arbre*	*sortir*	-

Tabell 2. Sammanfattning av V- respektive S-språks typiska rörelseuttryck.

Språktyp:	PATH	MANNER
V-språk	verbrot	adjunkt
S-språk	satellit (affix, partikel, etc.)	verbrot

Skuggade element är obligatoriska.

De flesta indoeuropeiska språk, t.ex. svenskan, kategoriseras som S-språk, dock är de romanska språken, t.ex. franskan, V-språk (Slobin 2002), men det finns också språk som inte låter sig kategoriseras med lätthet. Detta är en orsak till att Talmys (1991) teori har kritiserats och kompletterats (Croft m.fl. 2010; Pourcel & Kopecka 2005; Slobin 2004). Kompletteringar till Talmys modell med S- och V-språk har föreslagits i så kallade *ekipolenta* språk, som har ett mer jämställt förhållande mellan uttryck för rörelseriktning och rörelsesätt genom att flera av varandra oberoende verbled kan ingå i samma rörelse och inneha samma argument samtidigt som varje enskilt verb kan fungera självständigt (Slobin 2002). Som ekipolenta språk räknas bland annat språk med serieverb, t.ex. thai (Zlatev m.fl. 2012). Då denna uppsats specifikt behandlar svenska och franska, lämnas dock inte ekipolenta språk mer utrymme.

En annan orsak källa till kritik av Talmys (1991) teori är att den enligt Pourcel och Kopecka (2005) inte hanterar den språkliga mångfalden på ett tillfredsställande sätt. Detta exemplifieras i exempel (13), som visar att även MANNER kodas i verbroten och PATH i en satellit på franska, trots att språket klassificeras som V-språk. *Cavaler*, '*rusa, springa snabbt, sticka*', uttrycker tydligt rörelsesätt.

(13) Le renne se mit à **cavaler** **jusqu'a**u bord d'un tout petit précipice.
MANNER PATH
Renen började rusa mot kanten av ett litet stup.

Källa: Rörelsesituation 163, **Tabell 10**[1].

Pourcel och Kopecka (2005) går systematiskt igenom flera sätt att koda rörelse på franska och konstaterar i sin studie att cirka 67 % av rörelsesituationerna i deras korpus överensstämmer med Talmys (1991) slutsats att franskan är ett V-språk. Alla övriga i den studien presenterade sätt att koda spatial rörelse motsvarar alltså tillsammans cirka 33 %. En nackdel med Pourcel och Kopeckas (2005) genomgång är dock att full hänsyn inte tagits till att vissa exempel bedömts som tveksamma eller ogrammatikaliska av fransktalande informanter.

Slobin (2004) anger ytterligare en strategi att uttrycka rörelsesätt i de romanska språken: onomatopoetiska uttryck (ljudsymbolism), vilket visas i exempel (14-15).

(14) et ***baoum***! le petit tombe - et le chien aussi.
och baoum! den lille faller - och hunden också.

Källa: Rörelsesituation 130, **Tabell 10**.

2.5 Manner Salience

Slobin (2006) introducerar begreppet *manner salience,* 'sättstydlighet', för att diskutera hur tydligt en rörelses sätt framgår i ett yttrande eller språk. Manner salience vidgar perspektivet från conflation patterns genom att väga in andra element än verbet. Skillnaden mellan manner salience och conflation pattern åskådliggörs i exempel (15), i vilket satsens finita verb ***part*** *(partir, '*ge sig av'*)* är ett typiskt riktningsverb utan semantisk information om hur rörelsen sker och kodas enligt CONFLATION MOVE+PATH. Adverbialet ***en courant,*** 'springande, genom att springa' ger dock riklig semantisk information om rörelsesätt, varför utsagan som helhet kan sägas har hög manner salience. Detta visar att conflation pattern och manner salience potentiellt divergerar.

[1] Studiens rörelsesituationer finns presenterade i tabellerna 9-11 i Appendix.

(15) *Le chien part en courant.*
DEF-SING dog leave-3SING-PRES-IND by run.GER
Hunden springer iväg.

Källa: Rörelsesituation 110, **Tabell 10**.

Slobin (2006), menar att skillnaderna i språkbruk mellan V- och S-språk avspeglar sig i språkets lexikon, då S-språk ofta har ett diversifierat lexikon som kodar olika rörelsesätt (MOVE+MANNER), medan V-språk ofta har ett mindre antal mycket frekventa rörelseverb som kodar riktning (MOVE+PATH), en skillnad som verkar bli större över tid, då antalet sättsverb har en tendens att öka diakront för att fler distinktioner i rörelsesätt ska kunna uttryckas (Slobin 2004:13):

> In linguistic diachronic perspective, as a domain becomes more saturated in a language, speakers invent lexical items to mark distinctions that become important to them. A language with a rich manner lexicon tends to get richer over time. That is, learning and using the language engenders habitual attention to detailed analysis ofa domain, leading to further lexical innovation, and increasing attention to the domain over time.

Låt oss fortsatt uppehålla oss vid språkets struktur med avseende på hur spatial rörelse uttrycks och nu titta på en i V-språk avgörande faktor: boundary crossing, 'gränskorsande'.

2.6 Boundary Crossing

Som vi har sett kodar svenskan såsom S-språk företrädelsevis en spatial rörelses sätt i verbroten (CONFLATION MOVE+MANNER) och rörelsens riktning i en satellit. Från detta kan slutsatsen dras att svenskan med lätthet kombinerar två semantiska begrepp (rörelseriktning och rörelsesätt), vilket inte är möjligt i samma utsträckning i franskan. Enligt Slobin (2004) förklaras detta av att verb i V-språk endast i mycket begränsad utsträckning tillåter boundary crossing, det vill säga att en gräns korsas genom rörelsen:

> It appears that verb-framed languages only license the use of a manner verb as a main verb in path expression if no boundary crossing is predicted. Thus it is possible, across a range of verb-framed languages, to say the equivalent of 'fly to/from the tree' but not 'fly into/out of the hole.
> Slobin (2004: 9)

Enligt Slobin (2004) kan s.k. aktivitetsverb inte brukas när rörelsen innebär att en gräns korsas. Nedan diskuteras exempel (16-17) i syftet att förklara vad denna begränsning innebär i franskans fall.

(16) En uggla kommer **flygande ut** genom hålet.
rörelsesätt rörelserikting

(17) D'un trou de l'arbre **sort** un hibou.
rörelserikting
'En uggla förflyttar sig ur ett hål i trädet.'

Källa: Slobin (2004: 224).

Sortir, 'förflytta sig ut' och ***flyga*** har gemensamt att de är dynamiska i det att de kodar rörelse (i motsats till statiska verb), vilket är en logisk förutsättning för boundary crossing. De båda verben skiljer sig dock åt i det att ***flyga*** är durativt, medan ***sortir,*** 'förflytta sig ut' är punktuellt. Detta kan åskådliggöras genom att en uggla kan flyga under en viss tid men att gränsen mellan inne och ute passeras momentant. Vidare implicerar verbet ***sortir,*** 'förflytta sig ut' att en gräns faktiskt passeras (gränsen mellan *inne* och *ute*), vilket inte är fallet med ***flyga***. Svenskans ***flyga*** kräver partikeln ***ut*** för en gräns ska uppfattas men genom tillägget av denna artikel går den durativa konnotationen förlorad. ***Flyga ut*** har en helt annan karaktär än ***flyga*** genom att partikeln ***ut*** påverkar verbuttryckets telicitet. ***Flyga ut*** och ***sortir,*** 'förflytta sig ut' förstås teliskt genom att verbskeendet har ett naturligt fullbordande, medan ***flyga*** (liksom franskans ***voler,*** 'flyga') förstås ateliskt i det att rörelsen inte implicerar ett naturligt fullbordande. Genom durativitet och telicitet kan Vendler (1967) skilja achievements (verkställanden) och activities (aktiviteter) åt, vilket enligt Slobin (2004) är den avgörande punkten för om ett verb i V-språk semantiskt har förmågan att implicera boundary crossing eller ej: achievements implicerar bounday crossing, vilket inte är fallet med activities. Detta förklarar varför (16-17) antar radikalt olika språklig struktur, trots att de beskriver samma situation. **Tabell 3** sammanfattar det jämförande resonemanget ovan genom att använda Vendlers (1967) semantiska särdrag.

Tabell 3. Klassificering av situationstyper utifrån *flyga, flyga ut* och *sortir.*

	static	**durative**	**telic**	**situationstyp:**
flyga	[-]	[+]	[-]	activity
flyga ut	[-]	[-]	[+]	achievement
sortir	[-]	[-]	[+]	achievement

Om Slobins (1996) ramverk om *att tänka för att tala* stämmer, måste det innebära att den som tänker för att tala franska måste ta hänsyn till denna begränsning i boundary crossing när han eller hon tänker för att tala.

Vi har sett att variationen inom franskan är stor när det gäller att tala om spatial rörelse. Ytterligare ett exempel på detta är att franskan under vissa omständigheter verkar tillåta aktivitetsverb i samband med boundary crossing, det vill säga verbskeenden i vilka ett rörelsesätt specifikt anges i kombination med att någon form av gräns passeras. I dessa fall talar Slobin (2005) om *high energy motor patterns*, 'högenergiska rörelsemönster' och Pourcel och Kopecka (2005) om *hybrid verbs*, 'hybridverb'. Detta exemplifieras i (18-19).

(18) *L'enfant a sauté par la fenêtre.*
([-] DURATIVE, [+] TELIC, dvs. *achievement*.)
Barnet hoppade ut genom fönstret.

(19) *L'enfant saute sur un trampoline.*
([+] DURATIVE], [-] TELIC, dvs. *activity.*)
Barnet hoppar på en studsmatta.

Eget exempel.

Ovan har skillnader i conflation patterns och manner salience belysts kontrastivt utifrån svenskt och franskt språkbruk. Alla dessa moment måste på något sätt finnas mentalt representerade när en talare tänker för att tala på franska och dessutom verkar det finnas pragmatiska begränsningar vad gäller hur tydligt en rörelse sätt bör framgå.

2.7 Pragmatisk begränsning

Stor enighet verkar råda att franskan är mycket mer sparsam i sitt uttryck av spatial rörelse än svenskan. Fohlin (2015) konstaterar att många studier betonar franskans tendens ett enbart uttrycka en rörelses huvudidé i form av dess riktning eller resultat. Om en rörelses sätt inte utmärker sig, dvs. att rörelsesättet alltså kan anses som standardsättet att röra sig (för arten) och därmed kan förstås av kontexten att föredras sättsneutrala verb av typen ***sortir,*** 'förflytta sig ut' (Slobin 2004).

> Typically, in verb-framed languages, a neutral verb of motion is used to designate a creature's normal manner of movement: owls 'go', fish 'go', people 'go', cats 'go', and so forth. Manner verbs are used when manner is foregrounded - and then owls can 'soar' or 'flap' but apparently not across boundaries.
> (Slobin 2004:9)

Dessutom pekar Pourcel och Kopecka (2005) på att franskan har låg tolerans gentemot semantisk redundans och menar att det bryter mot Grice andra maxim om att yttrandet ska vara så informativt som situationen kräver, dock inte mer informativt än nödvändigt (Grice 1975). Det förefaller alltså vara ett otillräckligt villkor att talaren vill framhäva rörelsesättet, då det verkar finnas en tendens att ange rörelsens sätt *om och endast om* det avviker från det normala. Detta förklarar varför yttrandet i exempel (20) bedöms som tveksamt eller ogrammatikalisk av 85 % av tillfrågade modersmålstalare av franska trots att den grammatiska konstruktionen i sig annars är väl fungerande (så kallad *chassé-croisé*: riktningsverb+efterställd gerundium) (Pourcel & Kopecka 2005).

(20) ?[2] Les abeilles **sont sorties** de la ruche ***en volant.***
DEF.PLUR bee-PLUR are-PRES exited-FEM-PLUR of DEF.FEM.SING. hive by flyGER
Bina flög ut från bikupan.

Källa: Pourcel och Kopecka (2005:45).

2.8 Denna studie

Som vi har sett, är svenskan är ett S-språk och att franskan är ett V-språk, vilket betyder att verbet i merparten av de svenska rörelsesitutionerna anger rörelsesätt (CONFLATION MOVE+MANNER) och att rörelseriktning läggs till i en satellit, medan verbet på franska oftast anger rörelseriktning (CONFLATION MOVE+PATH) samtidigt som rörelsesättet här ofta utelämnas. Detta innebär generellt att franskan ofta föredrar mer generiska rörelseverb med större extension men vi har också sett att den inomspråkliga variationen är stor. Med hjälp av conflation patterns (Talmy 1991) kan rörelseverbet analyseras utifrån vilket delmoment av rörelsen som kodas i verbet och med hjälp av manner salience (Slobin 2006) kan perspektivet vidgas så att hela yttrandet kan beaktas för att diskutera med vilken tydlighet rörelses sätt anges. Mot bakgrund av dessa typologiska skillnader finns det anledning att tro att Slobins (1996)

[2] ? indikerar att yttrandet har bedömts som tveksamt eller ogrammatikaliskt av franska informanter (Pourcel & Kopecka 2005).

ramverk om att tänka för att tala innebär att man bör tänka på olika sätt när man talar om spatial rörelse på svenska respektive franska och vidare att man bör tänka *om* när man som svensktalande senare ska lära sig tala franska. Detta skapar incitament för denna studie.

3. Metod och material

Studiens primära material består av transkriptioner av en för studien specifikt insamlad talkorpus samt material från en sedan tidigare befintlig studie, nämligen transkriptioner som tillhandahållits av professor Jisa och utgör del av Strömqvist och Verhoeven (2004). Informanterna som deltog i denna uppgiftsstyrda studie var alla franskstudenter i Sverige. Nedan beskrivs studiens praktiska genomförande samt hur materialet har analyserats.

3.1 Eliciteringsmaterial

Som eliciteringsinstrument användes Mayers (1969) *Frog, where are you?*, 'grodhistorien', då denna bilderbok ger rikligt visuellt underlag för spatial rörelse. Boken har använts flitigt av lingvister som intresserat sig för rörelsesituationer, bland andra Strömqvist och Verhoeven (2004) samt Alves (2002). Mayer (1969) innehåller i sin totala omfattning 24 bilder, av vilka fem valdes ut för denna undersökning: bilderna 12-14 samt 16-17. **Tabell 4** presenterar bildernas primära händelseförlopp. Anledningen till att just dessa bilder valdes ut är att de antogs generera en berättelse som innehöll autonoma translatoriska rörelser.

Tabell 4. Presentation av eliciteringsmaterial.

Bild	Primärt/a händelseförlopp
12	En uggla flyger ut från ett hål i ett träd. En pojke ramlar baklänges ner från trädet. En bisvärm jagar en springande hund.
13	Ugglan flyger. Pojken klättrar upp på några stenar.
14	Pojken ropar från toppen av stenen. Hunden kommer smygande tillbaka.
16	En hjort springer mot ett stup med pojken på huvudet/hornen. Hunden springer intill hjorten.
17	Hjorten kastar pojken från en klippa och ner i en ravin. Hunden ramlar från klippan ner i en ravin.

3.2 Studiens genomförande och deltagare

Denna uppgiftsstyrda studie ägde rum bland franskstudenter på en gymnasieskola i södra Sverige under höstterminen 2019, där samtliga informanter studerade franska på steg 3 eller 4. Studien genomfördes på följande sätt: Inspelningarna ägde rum i ett separat klassrum i anslutning till ordinarie klassrum på ordinarie lektionstid. Informanterna genomförde uppgiften enskilt, var och en med sin egen inspelningsutrustning med mikrofon och hörlurar. Informanterna startade och stoppade själva sina inspelningar. Av praktiska skäl gjordes dock tre inspelningar parallellt i samma klassrum, det vill säga att tre informanter samtidigt befann sig i klassrummet. Informanterna instruerades två gånger inför uppgiften: en gång i helklass vid lektionernas början och en gång i grupper om tre omedelbart före uppgiftens start. Vid båda tillfällena gavs instruktionerna på svenska och i samband med instruktion nummer 2, alltså den i grupper om tre, gavs uttalat tillfälle för frågor. Instruktionerna löd som följer:

1. Titta igenom hela historien (bilderna 1-24)!
2. Gå tillbaka till de fem markerade bilderna (nr. 12-14 samt 16-17) och spela in när du berättar vad som händer på bilderna!
3. Spara ljudfilen!

Av vikt är att uppgiften var att berätta historien, inte att beskriva bilderna. För att skapa förutsättningar att berätta "samma historia" som i andra undersökningar med Mayers (1969) *Frog, where are you?* bedömdes det vara av vikt att deltagarna fick se historiens alla 24 bilder, vilket säkerställer validiteten vid jämförelse med andra historier insamlade vid andra studier med 'grodhistorien'. I samband med detta bör noteras att informanterna talade en lång rad olika modersmål, alla talade dock god svenska och situationen var svenskspråkig i det att studenterna talade svenska sinsemellan och instruerades på svenska inför uppgiften. För att avdramatisera inspelningssituationen var försöksledarens (författaren) grundhållning under experimentet att "om man inte kan berätta allt kan man ju säga något".

Informanterna delades slumpmässigt in i två huvudgrupper: A och B. Grupp A berättade historien på franska och grupp B berättade först historien på svenska och sedan på franska. Gruppernas material refereras till som A-fr samt B-sv respektive B-fr. Denna ordning inspireras av Alves (2002) och används här för att skapa en extra

krävande uppgift för grupp B genom att den svenska berättelsen kan förväntas dröja sig kvar i minnet när historien ska upprepas på franska. En tvåspråkig kognitivt belastande uppgift skulle kunna höja den metalingvistiska medvetenheten inför uppgiften.

Totalt transkriberades 19 informanters berättelser med en total inspelningstid på 42 minuter 49 sekunder. A-fr bestod av 12 informanter, dock transkriberades bara 10 av dessa. Inspelningstiden för dessa 10 uppgår till 11 minuter 27 sekunder och antalet rörelsesituationer till 27, varav två implicit anger rörelse, då verbfras (VP) saknas. I genomsnitt producerade varje informant 44,7 ord[3]. Anledningen till att två inspelningar uteslöts var att en av informanterna inte önskade delta och därför avvek samt att en annan av informanterna talade franska på mycket hög nivå och därför inte ansågs representativ för gruppen. Den senare av dessa informanter spelade in historien, som dock uteslöts från materialet i ett senare skede.

Grupp B (B-sv samt B-fr) bestod av 12 berättande informanter. Av gruppens inspelningar transkriberades 9 stycken. Den totala inspelningstiden för dessa uppgick till 29 minuter och 59 sekunder. Tre inspelningar har uteslutits då en av informanterna avstod från att berätta på franska efter att ha berättat på svenska, varvid även den svenska versionen uteslöts då den ansågs meningslös att hantera då uppsatsens fokus ligger på franska. Dessutom visade sig ljudkvaliteten vara mycket dålig i två fall, varför dessa inspelningar inte kunde transkriberas. Noteras kan vidare att två informanter ur grupp B i ett tidigt skede avbröt sina franska berättelser. Dessa två historier har dock inkluderats för analys. Att Grupp B:s inspelningar blev markant längre än Grupp A:s förklaras av att informanterna berättade historien två gånger var, först på svenska och sedan på franska. Noteras kan att den svenska versionen i åtta fall av nio blev längre än den franska versionen och gruppen totalt genererade 51 rörelsesituationer på svenska och 16 på franska. I genomsnitt uppgår de franska berättelserna till 96 ord[1] medan de franska berättelserna i genomsnitt uppgår till 44 ord[1]. Noteras bör att studiens fokus är franska och att grupp B ombads berätta historien på svenska först med syftet att se hur detta påverkade gruppens franska

[3] Som ord har räknats semantisk enhet som avgränsas med blanksteg på båda sidor. I de fall i franska då ord dras samman pga. hiatus (*élison*) har de fortfarande räknats som två ord, då de kan betraktas som två åtskilda semantiska enheter. Exempel: **le arbre* > *l'arbre.*

version. Grupp B:s svenska version refereras till som B-sv, medan dess franska version refereras till som B-fr. **Tabell 5** redovisar detaljerna kring inspelningarna.

Tabell 5. Sammanfattning, inspelningar.

Grupp A			**Grupp B**			
Transkription	Inspelnings-tid (min:sek)	Antal ord, Franska	Transk-ription	Inspelnings-tid (min:sek)	Antal ord	
					Svenska	Franska
		A-fr			**B-sv**	**B-fr**
A1	0:26	16	**B1**	3:25	82	23[1)]
A2	0:40	25	**B2**	5:43	195	14[1)]
A3	1:12	72	**B3**	2:40	30	41
A4	1:45	48	**B4**	2:44	128	71
A5	1:36	68	**B5**	2:44	96	44
A6	0:31	23	**B6**	2:01	44	29
A7	1:25	63	**B7**	3:16	135	76
A8	2:16	50[2)]	**B8**	5:11	69	121[3)]
A9	0:37	41	**B9**	3:35	148	86
A10	1:10	41				
Summa per grupp	11:27	447		29:58	927	505
Genomsnitt per talare	1:09	44,7		3:29	103	56,11

Som ord har räknats semantisk enhet som avgränsas med hjälp av blanksteg på båda sidor. I de fall i franska då ord dras samman pga. hiatus (*élison*) har de fortfarande räknats som två ord, då de kan betraktas som två åtskilda semantiska enheter. Exempel: **le arbre* > *l'arbre.*

[1)] Informanterna B1 samt B2 avbrutit berättandet innan berättelsen kan betraktas som avslutad.
[2)] Informant A9 berättar historien på franska (50 ord) och sammanfattar därefter på svenska (84 ord). Endast den franska versionen är inkluderad.
[3)] Informant B8 använder sig av 5-6 egenskapade "franska" ord. Dessa är inte inkluderade, då de inte kunnat identifieras.

3.3 Fransk kontrollgrupp

I tillägg till ovanstående material har professor Harriet Jisa vid Universiteté Lyon 2 generöst tillhandahållit värdefullt jämförelsematerial i form av transkriptionerna från det franska materialet bakom Strömqvist och Verhoevens (2004) studie eliciterat från Mayer (1969), *Frog where are you?* Detta material är åldersindelat och, då det här används som referensmaterial i form av det fullkomliga franska modersmålspråket, har här transkriptionerna tagna från vuxengruppen använts. Endast transkriptioner från de bilderna 12-14 samt 16-17 har använts, dvs. materialet från samma bilder, utifrån vilka grupperna A och B har berättat. Totalt bidrar denna grupp med 115 rörelsesituationer. Detta material refereras till som C-fr. Författaren har inte tagit del av de inspelningar som ligger till grund för dessa transkriptioner.

3.4 Primärt material

Det primära materialet består således av A-fr, B-sv, B-fr samt C-fr. De tre första av dessa är transkriptioner av specifikt för denna studien inspelade berättelse. B-sv användes primärt för att se hur en tvåspråkig uppgift påverkade den franska talade produkten. Dessa tre gruppers rörelsesituationer beskrivs ingående i resultatet. C-fr fungerar som referensmaterial i form av en grupp med franska som modersmål. Det totala antalet rörelsesituationer som analyserades uppgår till 209.

3.5 Analyser

Studien omfattar både kvantitativa och kvalitativa moment: kvantitativa i det att antalet förekomster av olika conflation patterns samt olika grad av manner salience räknas och redovisas samt kvalitativa i det att försök görs att tolka och förklara gruppernas val av uttryck. Varje rörelsesituation i det insamlade materialet analyserades utifrån conflation patterns och manner salience. Exempel på hur detta har gjorts visas i **Tabell 6**. Resultatet redovisas med hjälp av deskriptiv statistik.

Tabell 6. Analysschema.
De kursiverade uttrycken utgör exempel på hur rörelsesituationer har analyserats med avseende på conflation patterns och manner salience i studien.

Rörelsesituation	**Conflation patterns**				**Manner salience**		
	MOVE	MANNER	PATH	GOAL	hög	neutral	låg
le hibou sort 'ugglan förflyttar sig ut'	X		X				X
ugglan flyger	X	X			X		
ugglan flyger ut	X	X	X		X		
le renne part en courant 'renen springer iväg' eg. 'renen ger sig av springande'	X		X		X		
le garçon tombe 'pojken faller'	X		X			X	
pojken faller	X		X			X	
il se retrouve dans l'eau 'han hamnar i vattnet' eg. 'han återfinns i vattnet'				X			X

3.5.1 Conflation patterns

Conflation (Talmy 1991) är den process i vilken flera semantiska begrepp förs samman syntaktiskt. Talmy (1991) visar på flera möjliga conflation patterns i samband med rörelseverb, då själva rörelsen bland annat kan sammanfalla med rörelsens sätt (CONFLATION: MOVE+MANNER), sättsverb, eller riktning (CONFLATION: MOVE+PATH), riktningsverb. Då S-språk i stor utsträckning kodar rörelse med sättsverb i kombination med en satellit som kodar riktning och V-språk i stor utsträckning kodar rörelse med riktningsverb är denna analys grundläggande för Talmys (1991) typologiska indelning i S-respektive V-språk. Av betydelse i denna studie är också rörelsesituationer av implicit karaktär. Dessa anger typiskt rörelsens mål utan att explicit koda en rörelse och i denna uppsats enkelt analyserades dessa som GOAL.

3.5.2 Manner salience

Med hjälp av manner salience, 'sättstydlighet', Slobin (2006) bedöms hur tydligt en rörelses sätt framgår i rörelsesituationen. Här analyseras inte bara verbet utan även andra faktorer vägs in, dvs att perspektivet vidgas och även andra element i satsen, t.ex. adverbial, vägs in. Potentiellt kan alltså en rörelsesituation med ett typiskt riktningsverb (MOVE+PATH) genom tillägg av till exempel ett adverbial uppnå hög manner salience. Resultatet av en sådan bedömning är dynamiskt i det att ett yttrande kan vara mer eller mindre manner salient, vilket möjliggör redovisning av manner salience med en skala. Denna skala kan vara mer eller mindre fingraderad och av praktiska skäl har här valts att enbart gradera rörelsesituationerna utifrån *låg, neutral* eller *hög* manner salience. Låg manner salience ansågs rena riktningsverb ha, t. ex. franskans ***sortir,*** 'förflytta sig ut'. Neutral manner salience tilldelas yttranden som uttrycker en rörelseriktning men som implicerar ytterligare något semantiskt moment, t.ex. svenskans ***falla*** och franskans ***tomber,*** 'ofrivilligt förflytta sig nedåt med hjälp av tyngdlagen'. Hög manner salience tilldelas typiskt rena sättsverb eller aktivitetsverb som svenskans ***springa***. På svenska kräver ofta sättsverb en partikel för att ange rörelsens riktning, till exempel ***springa ut***. Hög manner salience tilldelas också franska konstruktioner som består av ett riktningsverb och en adverbiell bestämning,

till exempel ***partir en courant,*** 'springa iväg'. (eg. 'ge sig av springande') eller ***tomber à la renverse,*** 'falla baklänges'.

4. Resultat

4.1 Conflation patterns

I A-fr förekommer 27 rörelsesituationer, av vilka 25 har analyserats med avseende på conflation patterns. De övriga två saknade VP. Gruppens verbbruk återges i **Tabell 7** och gruppens val av conflation patterns redovisas i **Figur 1.** Av de 25 rörelsesituationer som har analyserats var 5 sättsverb, det vill säga (MOVE+MANNER) och 10 riktningsverb, det vill säga (MOVE+PATH). Det i särklass vanligaste sättsverbet är ***courir***, 'springa' med 10 förekomster, följt av ***escalader,*** 'klättra (i berg)' och ***jogger,*** 'jogga' med vardera 2 förekomster och slutligen ***voler,*** 'flyga' med endast 1 förekomst. Det vanligaste riktningsverbet är ***tomber,*** 'falla/ramla', med sju förekomster, följt av ***ramla*** på svenska med två förekomster samt ***retourner***, 'återvända' med 1 förekomst.

Tabell 7. Verbbruk, grupp A-fr.

MOVE+MANNER		**MOVE+PATH**	
lexem		**lexem**	
escalader	2	*ramla**	2
jogger	2	*retourner*	1
courir	10	*tomber*	7
voler	1		
Antal:	**15**	**Antal:**	**10**

* Två fall av kodväxling från franska till svenska av samma informant (A9

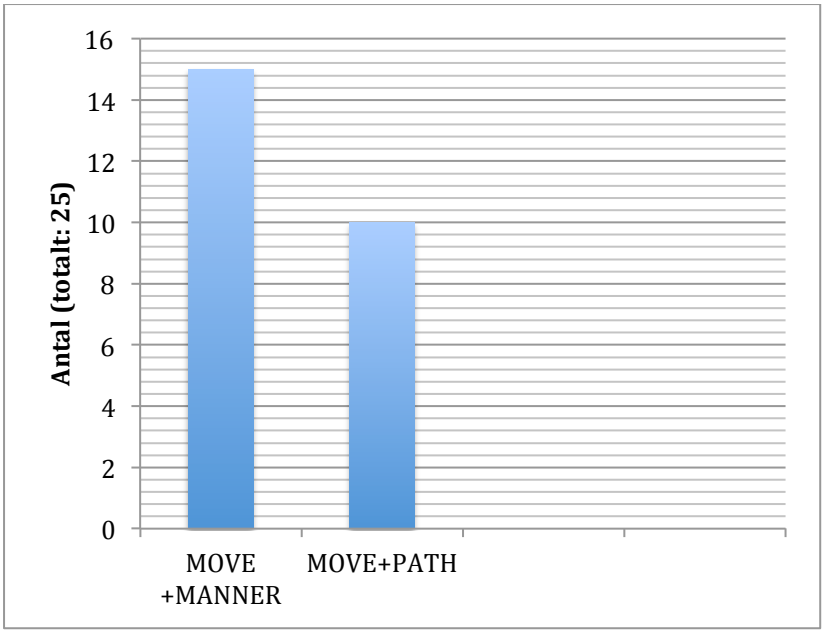

Figur 1. Conflation patterns, Grupp A-fr.

Grupp B är indelad i två underkategorier, då denna grupps informanter berättar historien två gånger, först på svenska (B-sv) och sedan på franska (B-fr). I B-sv finns totalt 51 rörelsesituationer, av vilka endast 50 har analyserats med avseende på conflation pattern, då ***vara efter*** här kodas som parafrastisk omskrivning. Av dessa 50 uttrycks 28 med sättsverb (CONFLATION MOTION+MANNER), 21 med riktningsverb (CONFLATION MOTION+PATH) samt 1 med (GOAL). Det senare fallet utgörs av ***hamna***, som utmärker sig genom att varken koda rörelsens sätt eller riktning utan snarast dess slutmål (GOAL). För övrigt är det i särklass vanligaste sättsverbet ***springa*** med en frekvens på 20 förekomster, följt av ***gå*** och ***klättra*** (vardera 3 förekomster) och slutligen ***flyga*** och ***hoppa*** med vardera 1 förekomst. Det vanligast förekommande riktningsverbet är ***ramla*** med 10 förekomster. Övriga riktningsverb är ***falla*** med 4 förekomster, ***komma*** med 3 förekomster, ***fly*** med 2 förekomster, samt ***följa, jaga*** med vardera 1 förekomst.

Av B-fr:s totalt 16 rörelsesituationer har 15 analyserats med avseende på conflation pattern. En förekomst av parafrasen ***être après,*** 'vara efter' har bortsetts från. 10 av de analyserade 15 fallen är riktningsverb (CONFLATION MOTION+PATH) och 5 är sättsverb (CONFLATION MOTION+MANNER). Det enskilt oftast förkommande riktningsverbet är ***courser,*** 'jaga', (5 förekomster), följt av ***tomber,*** 'falla, ramla', (3 förekomster). I samband med ***tomber,*** 'falla, ramla', finns två fall av kodväxling från

franska till svenska (en förekomst vardera av ***falla*** och ***ramla***). Det mest frekventa sättsverbet är ***courir,*** 'springa', med 3förekomster, följt av ***escalader,*** 'klättra (i berg)' samt *klättra* (kodväxling från svenska till franska) med vardera en förekomst. I **Tabell 8** redovisas grupp B:s verbbruk utifrån conflation patterns. Gruppens val av conflation patterns redovisas i **Figurerna 2-3**; B-sv i **Figur 2** och B-fr i **Figur 3**.

Tabell 8. Conflation patterns , B-sv samt B-fr.

B-sv						**B-fr**			
(MOVE+ MANNER)		**(MOVE+ PATH)**		**(GOAL)**		**(MOVE+ MANNER)**		**(MOVE+ PATH**	
flyga	1	*falla*	4	*hamna*	1	*escalader*	1	*courser*	5
gå	3	*fly*	2			*courir*	3	*falla**	1
hoppa	1	*följa*	1			*klättra**	1	*ramla**	1
klättra	3	*jaga*	1					*tomber*	3
springa	20	*komma*	3						
		ramla	10						
Antal:	28		21		1		5		10
Totalt, svenska: 50						Totalt franska: 15			

* Kodväxling från franska till svenska.

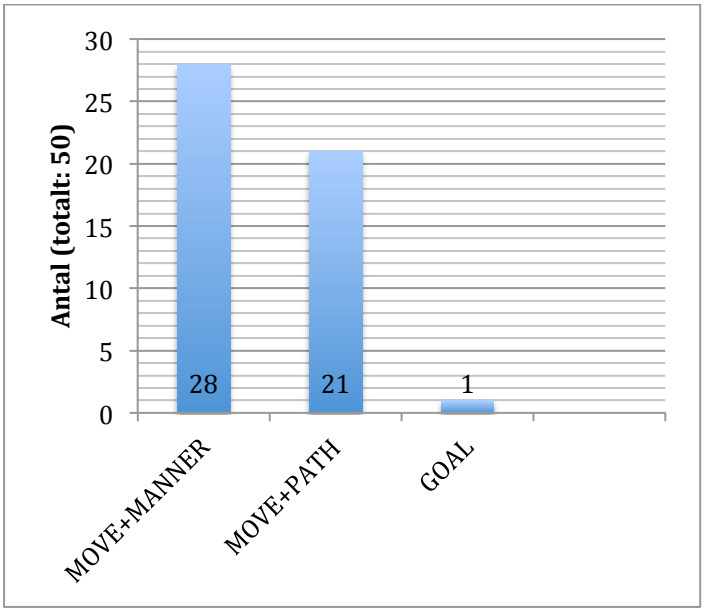

Figur 2. Conflation patterns, Grupp B-sv.

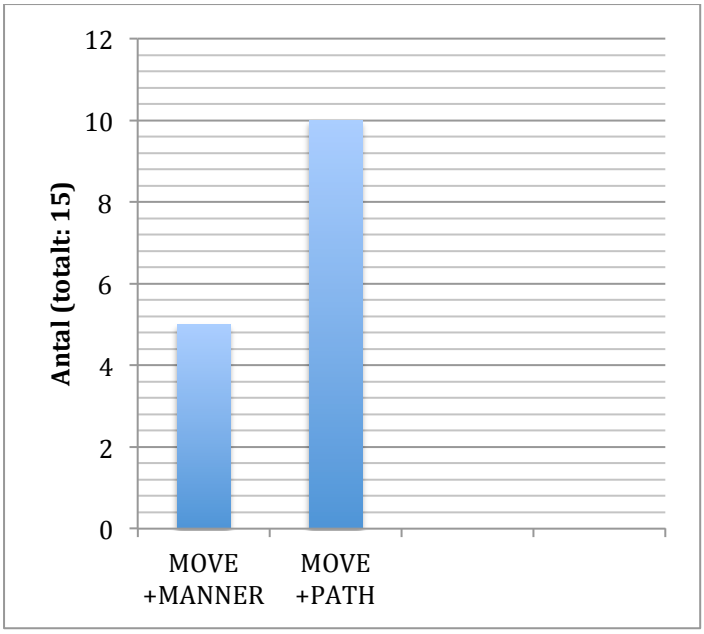

Figur 3. Conflation patterns, Grupp B-fr.

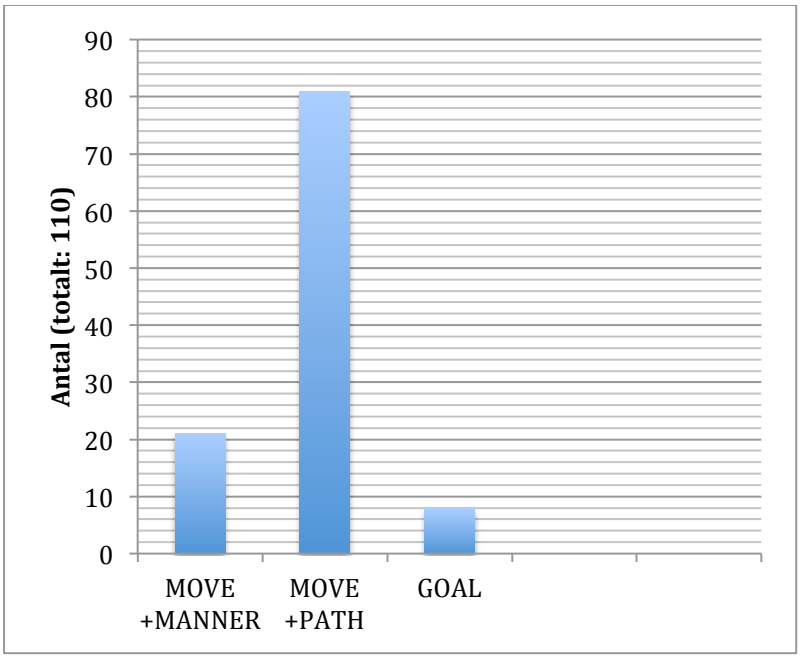

Figur 4. Conflation patterns, grupp C-fr.
Av de 110 med avseende på conflation patterns analyserade rörelsesituationerna anger 21 rörelsens sätt (MOVE+MANNER) medan 89 ej anger rörelsens sätt (MOVE+PATH samt GOAL).

I Grupp C-fr återfinns det största antalet rörelsesituationer, 115 stycken, varav 110 har analyserats med avseende på conflation patterns: 81 förekomster av riktningsverb (CONFLATION: MOVE+PATH) och 21 förekomster av sättsverb (CONFLATION: MOVE+MANNER). Dessutom återfinns åtta fall av implicit rörelse med angivet mål (GOAL). **Figur 4** visar hur rörelsesituationerna fördelade sig för grupp C-fr.

Tillsammans uppgår alltså de rörelsesituationer som innehåller VP utan att ange rörelsesätt till 89 medan 21 rörelsesituationer med VP anger rörelsesätt. De rörelsesituationer som inte inkluderas i analysen av conflation patterns är fem till antalet och omfattar fyra fall av implicit rörelse i vilka VP saknas samt ett fall som här har kodats som parafrastisk omskrivning.

4.2 Manner salience

Då manner salience, till skillnad från conflation pattern, inte enbart grundas på satsens VP, kan alla rörelsesituationer, dvs. även de utan VP, tilldelas ett värde med avseende på manner salience. Här görs en schematisk indelning av studiens rörelsesituationer i *låg, neutral* och *hög* manner salience.

Grupp A-fr producerar totalt 27 rörelsesituationer i studien. **Figur 5** visar att 16 av dessa tilldelas 16 hög manner salience, 9 neutral manner salience och 2 låg manner salience.

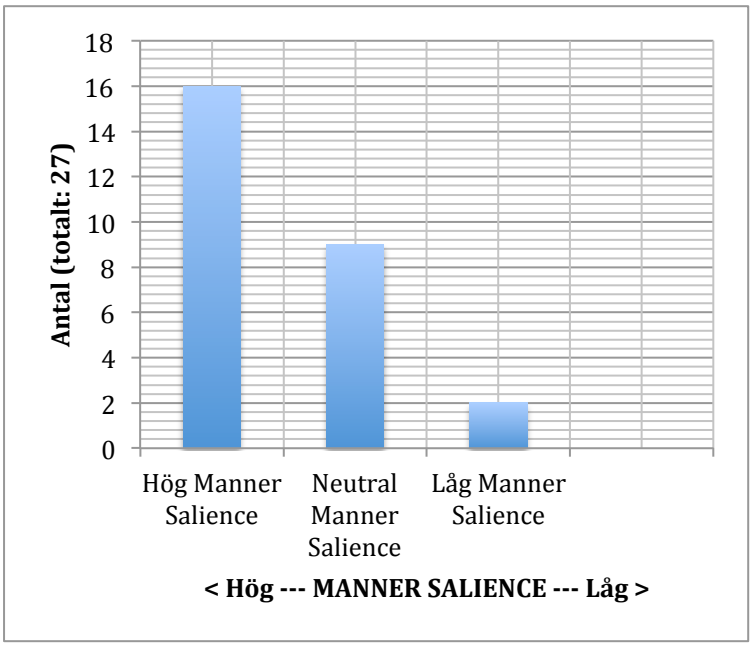

Figur 5. Manner Salience, grupp A-fr.

Materialet från Grupp B-sv uppgår till 51 rörelsesituationer. **Figur 6** visar att 27 av dessa bedöms ha hög manner salience, 18 neutral manner salience och 6 låg manner salience. När samma informanter talar franska, det vill säga grupp B-fr, producerar de

totalt 16 rörelsesituationer, av vilka endast 1 bedöms ha hög manner salience, 10 neutral manner salience och 5 låg manner salience. Detta återges i **Figur 7**.

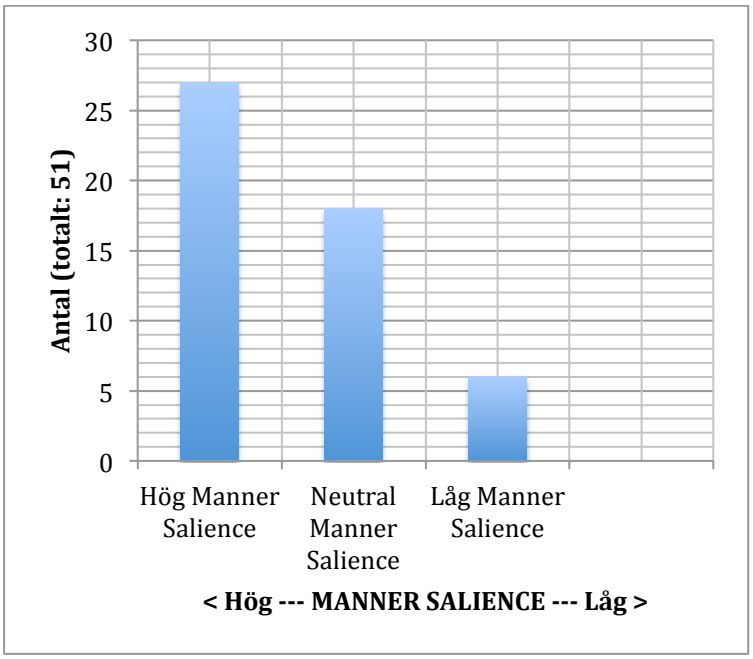

Figur 6. Manner Salience, grupp B-sv.

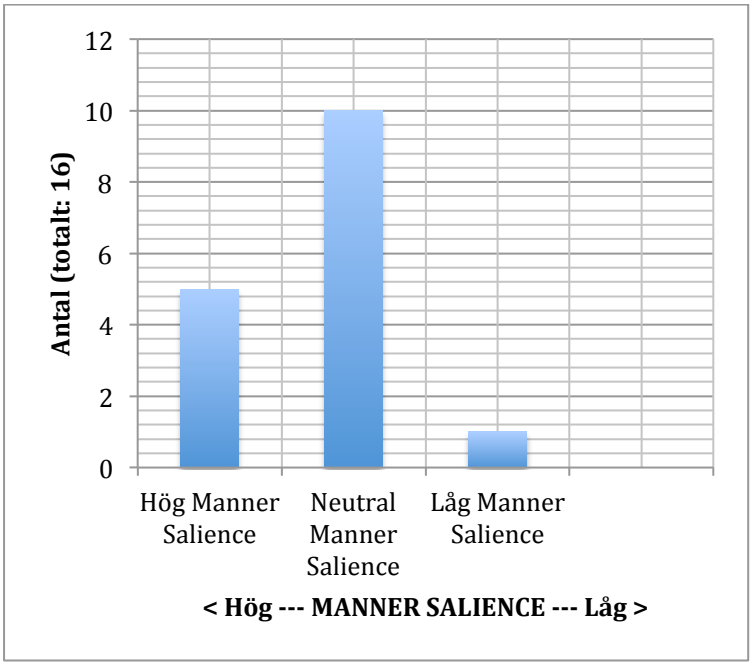

Figur 7. Manner Salience, grupp B-fr.

Grupp C-fr rörelsesituationer uppgår till 115 till antalet. **Figur 8** visar att 26 av dessa kategoriseras här som hög manner salience, 31 som neutral manner salience och 58 som låg manner salience.

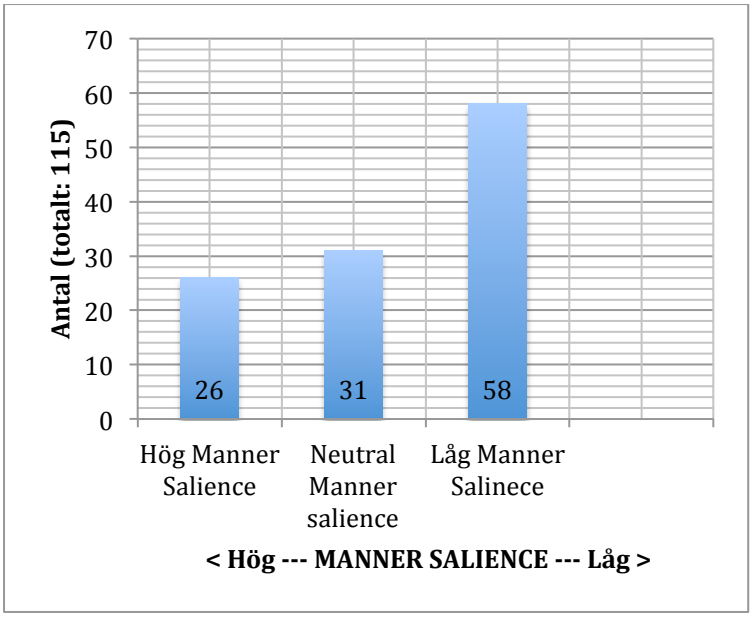

Figur 8. Manner Salience, grupp C-fr.

4.3 Sammanfattning

Nedan följer en sammanfattning med avsikt att underlätta jämförelse mellan de olika grupperna. Informanternas bruk av olika conflation patterns sammanfattas i **Figur 9**. A-fr, liksom B-sv, har en viss preferens för verb av typen MOVE+MANNER, då B-fr och C-fr:s däremot har en preferens för typen MOVE+PATH. I C-fr samt B-sv förkommer i begränsad omfattning även verb av typen GOAL.

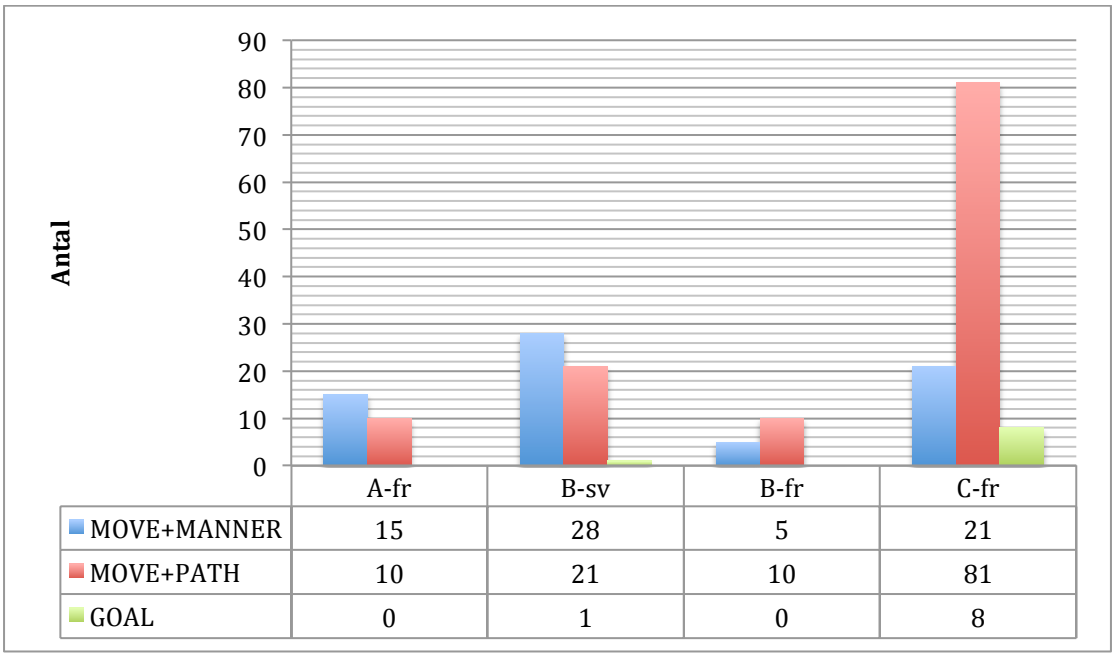

	A-fr	B-sv	B-fr	C-fr
MOVE+MANNER	15	28	5	21
MOVE+PATH	10	21	10	81
GOAL	0	1	0	8

Figur 9. Conflation patterns, gruppvis.

Figur 10 sammanfattar studiens resultat med avseende på manner salience. A-fr samt B-sv högst frekvens av uttryck med hög manner salience, följt av neutral manner salience, i sin tur följt av låg manner salience. Förhållandena i C-fr är de omvända, nämligen att uttryck med låg manner salience med god marginal är mest frekvent, följt av uttryck med neutral manner salience, i sin tur följt av uttryck med låg manner salience. B-fr skiljer ut sig genom att högst antal yttranden med neutral manner salience, följt av yttranden med låg manner salience. Gruppens använder sig endast marginellt av uttryck som bedöms ha hög manner salience.

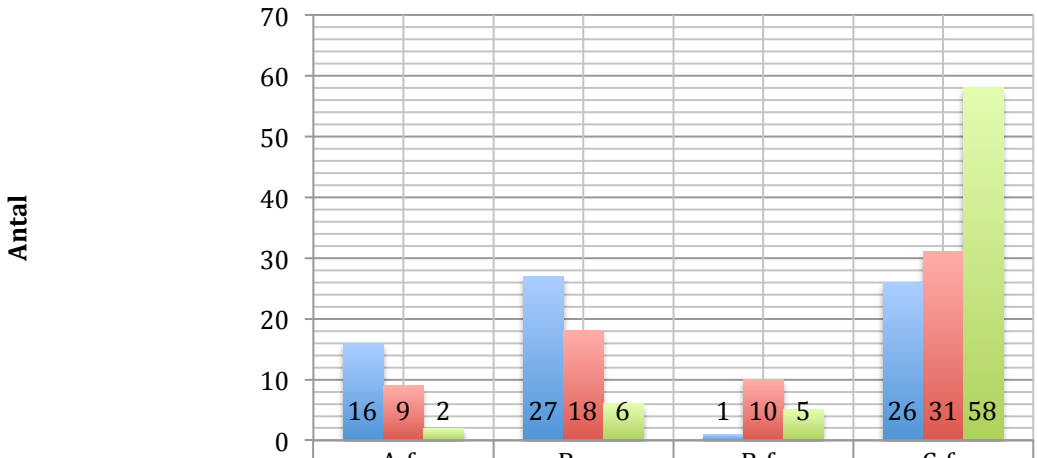

	A-fr	B-sv	B-fr	C-fr
Hög Manner Salience	16	27	1	26
Neutral Manner Salience	9	18	10	31
Låg Manner Salience	2	6	5	58

Figur 10. Manner salience, gruppvis

5. Diskussion

Denna uppsats har två delsyften. Först diskuteras hur informanterna kodar autonom translatorisk rörelse i jämförelse med franska modersmåltalare och sedan om och hur en tvåspråkig svensk-fransk uppgift påverkar denna kodning.

5.1 Jämförande diskussion om gruppernas kodning av rörelse på franska

Det material som har analyserats i denna studie bekräftar som väntat att svenskan som S-språk och franskan som V-språk skiljer sig åt i hur spatial rörelse brukar kodas. Detta blir tydligt vid jämförelse mellan B-sv och C-fr, då B-sv verkar ha en viss preferens för sättsverb, dvs. CONFLATION: MOVE+MANNER, medan C-fr har en tydlig preferens för riktningsverb, CONFLATION: MOVE+ PATH. I denna typologiska skillnad bottnar Talmys (1991) klassificering av språk som S- eller V-språk. I grupp C-fr utgörs 81 av 110 conflation patterns av (MOVE+PATH), vilket motsvarar 70 %, en siffra som väsentligen överensstämmer med Pourcel och Kopeckas (2005) som visar att CONFLATION: MOVE+ PATH används i 67 % av rörelsesituationerna. Pourcel och Kopecka (2005) kritiserar Talmy (1991) för att inte ge en rättvisande bild av franska språkets variation vad gäller hur spatial rörelse uttrycks. Att den språkliga variationen är stor, bekräftas av C-fr, som använder sig av det största antalet olika sätt för att uttrycka autonom translatorisk rörelse: riktningsverb (CONFLATION MOVE+PATH), sättsverb (CONFLATION MOVE+MANNER), implicit rörelse med mål (GOAL), onomatopoetiska uttryck med eller utan VP (***tomber***, 'falla, ramla') samt parafrastisk omskrivning. Den mindre variationen i A-fr och B-fr förklaras förslagsvis av att informanterna inte talar franska som modersmål och har därför en smalare språklig kompetens.

Den för S-språk typiska kodningen CONFLATION MOVE+MANNER, dvs. sättsverb, är överrepresenterad hos A-fr i jämförelse med C-fr. Detta kan sägas vara väntat, då uttryck i L1 riskerar slå igenom i L2 i samband med språkinlärning (Corder 1975). Detta fenomen ses dock inte alls hos B-fr, vars resultat radikalt skiljer sig från A-fr genom att, liksom C-fr, innehålla fler verb av typen CONFLATION: MOVE+PATH än av

typen CONFLATION: MOVE+MANNER. Notera att grupp B först berättar historien på svenska sedan på franska, varför detta resultat kan tyckas vara oväntat utifrån resultatet av Alves (2002) studie, som visar på att minnet av första berättelsen verkar dröja sig kvar i minnet och påverka den andra berättelsen, dvs. att den svenska versionen (L1) i detta fall borde influera den franska versionen (L2), vilket alltså inte är fallet här. Av yttersta vikt är dock att påminna sig om att B-fr:s resultat endast grundar sig på 15 fall, vilket betyder att det inte med nödvändighet är representativt i ett större sammanhang. Undersökningen är dock så utformad så att informanterna i grupperna A och B är slumpmässigt indelade och väsentligen befinner sig på samma franskspråkiga nivå. En möjlig tolkning av detta resultat är att den tvåspråkiga uppgiften ökar informanternas metalingvistiska medvetenhet, vilket i sig skulle kunna förklara deras mer målspråksnära uttrycket. Det är möjligt att metaspråkliga processer för att differentiera svenska och franska sätts i gång redan i samband med att grupp B instrueras att berätta historien på båda språken. Brown och Gullberg (2008) visar att den språkliga påverkan i en inlärningssituation inte är enkelriktad, dvs. från L1 till L2, utan även att målspråket utövar påverkan på inlärarens L1. Som bifynd kan nämnas att B-fr:s berättelser innehåller fler pauser och kodväxlingar än A-fr, vilket kan vara ett tecken på att de upplever större kognitiv påfrestning.

Som nämnts är variationen av uttryckssätt av autonom translatorisk rörelse mindre hos A-fr och B-fr än hos C-fr. Inga förekomster av verb typen GOAL, dvs. implicit rörelse med verb med efterföljande prepositionsfras som anger rörelsens slutmål finns här. Typen GOAL har gemensamt med typen MOVE+PATH att de inte anger rörelsens sätt. Därför kan dessa båda grupper föras samman i en "makrogrupp" med egenskapen [-MANNER], för vilken C-fr har stor preferens för verb (89 av 110 verb), vilket överensstämmer med Fohlin (2015) som understryker att talare av franska ofta nöjer sig med att uttrycka en rörelses huvudidé i form av riktning eller resultat. Ett uttryck av typen [-MANNER] ger därför högre extension, dvs. att det passar att använda i fler situationer än ett uttryck av typen [+MANNER]. Hos A-fr och B-fr förkommer det inte några verb av typen GOAL, vilket betyder att resultatet för dessa grupper är identisk med CONFLATION: MOVE+PATH: A-fr (liksom B-sv) uppvisar en preferens för [+MANNER] medan B-fr uppvisar en preferens för [-MANNER]. För den kontrastiva redovisningens skull visas alla grupper med avseende på [+/-MANNER] i **Figur 11**.

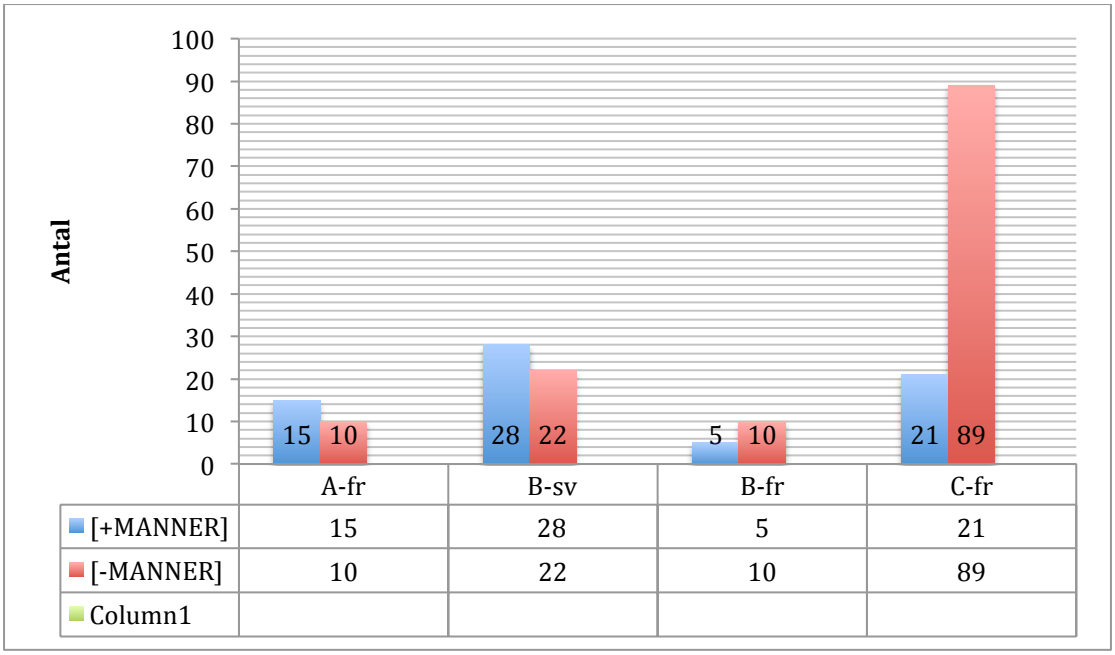

Figur 11. Conflation [+/-MANNER], gruppvis.
I Grupp grupperna visar gruppernas benägenhet att i verbet koda rörelsesätt, dvs. [-MANNER].

Vidare använder inte heller A-fr eller B-fr sig av onomatopoetiska uttryck för att koda rörelse, vilket C-fr gör i begränsad utsträckning. Enligt Slobin (2004) kodas rörelsesätt systematiskt med onomatopoetiska uttryck i de romanska språken. Samtliga fem förekomster av onomatopoetiska uttryck hos C-fr återfinns i samband vertikal nedåtrörelse: tre av dem i kombination med ***tomber***, 'falla, ramla', och två utan verbfras. Utifrån denna studies fynd föreligger svårigheter att kategorisera dessa uttryck såsom uttryck för MANNER eller PATH, dock återfinns alla förekomster i samband med nedåtrörelse.

Talarna måste med nödvändighet förhålla sig till språkgemenskapens konventioner (Saussure 1970) och därmed bruka det lexikon som finns till hands. Enligt (Slobin 2006) utgörs franskans uppsättning av rörelseverb till stor del av verb av typen MOVE+PATH. Av detta följer naturligt att fler yttrande med låg manner salience genereras. Utmärkande för A-fr samt B-sv är att fler yttranden har hög manner salience än neutral och fler har neutral manner salience än låg. För C-fr är förhållandet det omvända, dvs. att fler yttranden har låg manner salience än neutral och fler har neutral manner salience än hög. B-fr utmärker sig genom att flest yttranden har neutral manner salience, följt av låg manner salience och sist hög. Men

återigen är en påminnelse om materialets litenhet på sin plats. I analysen utifrån manner salience har tagits hänsyn till hela yttrandet, dvs. att ett verb av typen [-MANNER] kan med tillägg av en kompletterande adjunkt resultera i ett yttrande med hög manner salience. Detta förekommer inte hos A-fr och B-fr, dock hos C-fr. Anledningen till att detta inte förekommer hos de svensktalande grupperna kan vara att den språkliga nivån av förklarliga skäl är lägre och att yttrandena därmed tenderar bli mer rudimentära.

För att visa hur manner salience kan åskådliggöras väljer författaren att presentera ett litet antal yttranden placerade i förhållande till varandra på en skala (Se **Figur 12**.). Fördelen med en sådan skala är att möjligheten finns att även inkorporera för ett språk atypiska yttranden i förhållande till mer typiska yttranden.

D'un trou de l'arbre sort un hibou. _____ *En uggla kommer flygande ut genom hålet.*

Le garçon tombe de l'arbre. *Le hibou s'envole.*

| |

Pojken faller från trädet. *Ugglan flyger iväg.*

___|_____|_____|_____|_____|_____|_____|_____|_____|____

<< low manner salience **high manner salience >>**

Figur 12. Manner salience, skala.
Utsagornas källa: Strömqvist och Verhoeven (2004).

I materialet har inga fall av ogrammatikalisk boundary crossing, dvs. explicit boundary crossing i samband med aktivitetsverb, kunnat identifieras i någon av grupperna. Enligt Slobin (2004) finns denna begränsning i en rad V-språk. Inte heller har några tydliga fall av brott mot de pragmatiska begränsningar som enligt Pourcel och Kopecka (2005) föreligger i franskan har kunnat identifieras.

5.2 *Att tänka för att tala* ur ett tvåspråkigt svensk-franskt perspektiv

Denna uppsats företar sig att undersöka hur franskstudenter i Sverige kodar autonom translatorisk rörelse på franska men också att koppla studiens data till Slobins (1996) ramverk om *att tänka för att tala*. Som Bowerman (2009) påpekar är det dock inte lätt att förhålla sig till detta ramverk. Det finns metodologiska komplikationer, då förhållandet mellan tanke och språk inte med lätthet låter sig undersökas ens med avancerade metoder. Flera studier visar dock på att det finns en koppling mellan språk och tanke (Alves 2002; Strömqvist 2009; Oh 2003).

Vi ser att A-fr väsentligt påminner om B-sv, vilket tyder på att när A-fr spontant talar franska, använder de sig till stor del av det uttryck som ligger nära det de är vana vid från svenskan, vilket överensstämmer med Corder (1975). Detta kan vara ett tecken på att de spontant tänker på svenska för att tala franska.

Vidare ser vi att B-fr påminner mer om C-fr, vilket tyder på att den tvåspråkiga uppgiften påverkar yttrandena på målspråket. Detta är intressant men låt oss först påminna oss om materialets lilla omfattning, i synnerhet vad gäller B-fr, och där av vikten av att tolka resultatet med försiktighet. Alves (2002) visar på att ett spår från första berättelsen dröjer sig kvar och påverkar den andra berättelsen, vilket alltså inte omedelbart ses i B-fr:s fall. Om man vidgar perspektivet när man undersöker transkriptionerna kan man dock se att denna grupps rörelsesituationer är färre till antalet än A-fr och att gruppen gör fler pauser och kodväxlingar till svenska, vilket troligtvis beror på att uppgiften att berätta historien på franska försvåras av att den omedelbart innan har berättats på svenska. Intressant är att även när informanterna kodväxlar till svenska använder de målspråkstypiska konstruktioner i form av riktingsverb (MOVE+PATH) och näst intill uteslutande uttryck med låg eller neutral manner salience, vilket tyder på att L2 i dessa fall konkret påverkar L1, vilket stöds av Brown och Gullberg (2008). Att yttrandena blir mer målspråkslika skulle möjligen kunna förklaras av att den tvåspråkiga uppgiften ökar den metaspråkliga och målspråkliga medvetenheten hos informanterna, vilket i så fall troligtvis resulterar i ett mer målspråksnära uttryck, med andra ord informanterna i detta fall i större utsträckning tänker på franska för att tala franska.

5.3 Metodologisk diskussion

En önskvärd förbättring av teknisk karaktär hade varit att kunna säkerställa inspelningskvalitén i samband med materialinsamlingen. Ett mindre antal inspelningar kunde inte transkriberas och analyseras pga. låg ljudkvalitet. Försöksledaren (författaren) skulle eventuellt ha kunnat åtgärda detta direkt under undersökningen, dock sågs det vara av vikt att låta informanterna genomföra uppgiften självständigt.

Ett uppenbart tillkortakommande i denna studie är att informanterna har olika modersmål, som potentiellt utövar påverkan på resultatet. Brown och Gullberg (2008) visar på språks ömsesidiga påverkan på varandra hos flerspråkiga personer, vilket betyder att det är troligt att resultatet har påverkats av detta. Noteras kan dock att undersökningen genomfördes i en uttalat tvåspråkig svensk-fransk miljö. Ett undvikande av detta skulle dock praktiskt försvårat studiens genomförande, då Sverige är ett mångkulturellt samhälle.

6. Slutsats

Den här studien har gjorts med syftet att undersöka hur inlärare av franska i Sverige kodar spatial rörelse på franska i förhållande till franska modersmålstalare, att undersöka om och hur en kognitivt tungt belastande situation i form av en tvåspråkig uppgift påverkar inlärarnas kodning av rörelse på franska samt att koppla studiens resultat till Slobins (1996) ramverk kring *att tänka för att tala*.

Sammanfattningsvis visar studien att de båda svenska grupperna uppvisar i grunden skilda resultat, vilket tyder på att den tvåspråkiga uppgiften påverkar informanternas kodning av spatial rörelse i förhållande till den enspråkiga uppgiften. Grupp A-fr uppvisar en mer L1-nära struktur med avseende på conflation patterns. Gruppen har en viss preferens för sättsverb (CONFLATION: MOVE+MANNER), vilket ofta resulterar i relativt hög manner salience. Grupp B-fr uppvisar en mer L2-nära struktur med avseende på conflation patterns. Gruppen använder sig företrädelsevis av riktningsverb (CONFLATION: MOVE+PATH), vilket ofta resulterar i relativt låg manner

salience. Graden av manner salience har i studien redovisats på en skala. Den franska kontrollgruppen, C-fr, uppvisar stor preferens att koda rörelsesituationerna utan att ange rörelsesätt, dvs. [-MANNER], i synnerhet med riktningsverb (CONFLATION: MOVE+PATH). Samtidigt uppvisar C-fr en större variation i uttryckssätt än de svenska grupperna.

Den tvåspråkiga uppgiften kan antas vara mer kognitivt belastande och höja den metaspråkliga medvetenheten. Grupp B-fr producerar färre rörelsesituationer på franska än A-fr och, dessutom, har som bifynd setts att B-fr generellt gör fler pauser och kodväxlingar till L1. I samband med sina kodväxlingar behåller dock gruppens informanter en L2-nära struktur i form av conflation pattern och relativt låg manner salience. Sammantaget kan detta tolkas som att den tvåspråkiga uppgiften ökar informanternas målspråkliga medvetenhet, som möjligen triggas redan när C-fr instrueras inför uppgiften och därmed får möjlighet att aktivt differentiera franskan från svenskan. Att undersöka hur tänkandet och talandet hänger samman är dock metodologiskt bekymmersamt och förutsätter en tolkning av studiens data. Givet studiens lilla omfattning, gör man dock klokt i tolka resultatet med försiktighet. När man kopplar denna studie till Slobins (1996) ramverk om *att tänka för att tala*, tyder resultat ändå på att de informanter som får en tvåspråkig uppgift på svenska och franska i större utsträckning tänker på franska för att tala franska medan de informanter som får en enspråkig uppgift på franska i större utsträckning verkar tänka på svenska för att tala franska.

Studiens resultat väcker frågor som manar till ny forskning. Skillnaderna i resultat mellan grupperna med enspråkig och tvåspråkig uppgift är mycket intressanta och härmed föreslås en riktad kvalitativ studie som betraktar denna uppsats bifynd i form av pauser och kodväxlingar i skenet av den språkliga produkten. En specifik och större studie skulle leda till säkrare tolkning av den tvåspråkiga uppgiftens påverkan. Önskvärt vore också att i studien väga in informanternas eventuella kunskaper i andra språk. En annan möjlighet är att ta fasta och utveckla på den manner salience-skala som författaren presenterat i studiens diskussion. Av praktiska skäl har den här endast delats in i tre värden: låg, mellan och hög men en mer finfördelad skala är önskvärd och kan potentiellt användas för både synkront och diakront skilda yttranden eller språk.

7. Referenser

Alves, R.A. (2002). *Limites e Processos Cognitivos na Composicao Escrita*. Masters Thesis, Universidade do Porto: Faculdade de Psicologia e de Ciencias da Educacao.

Bowerman, M. (2009). Introduction, Part IV. Language and Cognition. Universals and Typological Comparisons. *Crosslinguistic approaches to the psychology of language: Research in the tradition of Dan Isaac Slobin*, 443-449.

Brown, A. och Gullberg, M. (2008). Bidirectional crosslinguistic influence in L1-L2 encoding of manner in speech and gesture: A study of Japanese speakers of English. *Studies in second language acquisition*, *30*(2), 225-251.

Comrie, B., Haspelmath, M. och Bickel, B. (2008). *The Leipzig Glossing Rules. Conventions for Interlinear Morpheme-by-morpheme Glosses.* Max Planck Institute for Evolutional Anthropology.

Corder, S. P. (1975). Error Anaysis and interlanguage, and second language acquisition. *Language Teaching and Linguistics Abstracts* 8: 201-218.

Croft, W., Barδal, J., Hollmann, W., Sotirova, V. och Taoka, (2010). Revising Talmy's typological classification of complex event constructions. I H.C. Boas (Red.), *Contrastive studies in construction grammar*, 201-235. Amsterdam: John Benjamins.

Cummins, J. (1978). Bilingualism and the development of metalinguistic awareness. *Journal of cross-cultural psychology*, *9*(2), 131-149.

Ekman, K. (1967). *Pukehornet*. Stockholm: Bonnier.
Hiver des mensonges. (2002). (övers. Elena Balzamo). Paris: Écriture.

Fohlin, M. (2015). Verbe de manière de déplacement + direction dans une perspective de tra- duction suédois-français. I Engwall, Gunnel och Fant, Lars (Red.) *Festival Romanistica. Contribuciones lingüísticas – Contributions linguistiques – Contributi linguistici – Contribuições linguísticas*. Stockholm Studies in Romance Languages. Stockholm: Stockholm University Press. 2015, s. 219–238. DOI: http://dx.doi.org/10.16993/bac.k. License: CC-BY

Galambos, S. J. och Goldin-Meadow, S. (1990). The effects of learning two languages on levels of metalinguistic awareness. *Cognition*, *34*(1), 1-56.

Grice, H. P. (1975). Logic and conversation. I Peter Cole and Jerry Morgan (Red.) *Syntax and Semantics,* vol. 3: *Speech Acts,* 43-58. New York: Academic Press.

Mayer, M. (1969). *Frog where are you?* New York: Dial Books for young readers.

Nesser, H. (1995). *Återkomsten*. Stockholm: Bonnier. 2:a utg., Bonnier pocket.
Retour à la grande ombre. (2005). (övers. Agneta Ségol och Pascale Brick-Aïda). Paris: Seuil. Série: Points.

Oh, K-j. (2003) *Language, cognition, and development: Motion events in English and Korean.* Department of Psychology, University of California, Berkeley.

Pourcel, S. och Kopecka, A. (2005) *Motion expression in French: typological diversity*. Durham & Newcastle working papers in linguistics, 11, 139-153. ISSN 1472-4855

Pütz, M. och Dirven, R. (1996). *The Construal of Space in Language and Thought. Cognitive Linguistics Research, 8.* Berlin: Mouton de Gruyter. DOI: 10.1515/9783110821611

Ramirez, G., Walton, P. och Roberts, W. (2013). Morphological awareness and vocabulary development among kindergarteners with different ability levels. *J. Learn. Diabil.* 47(1), 54-64. doi: 10.1177/0022219413509970

Saussure, F. (1970). *Kurs i allmän lingvistik.* BOC-serien. (Översättn. Anders Löfqvist). Lund: Bo Cavefors Bokförlag.

Slobin, D. (1996) From "thought and language" to "thinking for speaking" I J. J. Gumperz och S. C. Levinson (Red.) *Rethinking linguistic relativity*, 70–96. New York: Cambridge University Press.

Slobin, D. (2000). Verbalized events. *Evidence for linguistic relativity*. I S. Niemer och R. Dirven (Red.) Current issues in Linguistic Theory: Evidence for Linguistic Relativity, 107-138. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.

Slobin, D. (2002). Cognitive and communicative consequences of linguistic diversity. In S. Strömqvist (Red.) *The diversity of languages and language learning*, 7-23. Lund University, Centre for Languages and Literature.

Slobin, D. (2003). Language and thought online: Cognitive consequences of linguistic relativity. I D. Gentner och S. Goldin-Meadow (Red.), *Language in mind: Advances in the investigation of language and thought*, s.157-191. Cambridge, MA: MIT Press.

Slobin, D. (2004). The many ways to search for a frog: Linguistic typology and the expression of motion events. In S. Strömqvist och L. Verhoeven (Red.) *Relating events in narrative: Typological and contextual perspectives*. Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates Publishers.

Slobin, D. (2006) What makes manner of motion salient? Explorations in linguistic typology, discourse and cognition. In M. Hickman och S. Robert (Red.) *Space in languages: Linguistic systems and cognitive* categories, 59–81. Amsterdam: Benjamins.

Smith, M. W. (1959). Boas' "natural history" approach to field method. *The anthropology of Franz Boas. American Anthropological Association, Memoir*, *89*, 46-60.

Steinberg, D., Nagata H. och Aline, D. (2001). *Psycholinguistics. Language, mind and world. Second edition.* Longman Linguistics Library.

Stokes, P. (2012). *Filosofi. 100 stora tänkare*. London: Arctic.

Strömqvist, S. (2009). *Språkets öga. Om vägarna mellan tankar och ord.* Lund: Studentlitteratur.

Strömqvist, S. och Verhoeven, L. (Red.) (2004). *Relating events in narrative - typological and contextual perspectives.* Mahwah, NewJersey: Lawrence Erlbaum Associates Publishers.

Talmy, L. (1991). Path to realization: A typology of event conflation. *Proceedings of the Seventeenth Annual Meeting of the Berkeley Linguistics Society*, 17, 480–519.

Talmy, L. (2000). *Toward a cognitive semantics: Vol. 2. Typology and process in concept structuring.* Cambridge, MA: MIT Press.

Vendler, Z. (1967). *Linguistics in Philosophy.* Ithaca, NY: Cornell University Press.

Vygotsky, L. S. (1934). *Thought and language.* Cambridge, MA: MIT Press.

Wagner, Å.K.H., Strömqvist, S. och Uppstad, P.H. (2010). *Den flerspråkiga människan*. Lund: Studentlitteratur.

Whorf, B. L. (1956). *Language, thought and reality: selected writings of Benjamin Lee Whorf*, (Red.) J.B. Carroll. Cambridge, MA: MIT Press.

Zlatev, J., Blomberg, J. och Magnusson, U. (2012). Metaphor and subjective experience: A study of motion-emotion metaphors in English, Swedish, Bulgarian, and Thai. I *Moving Ourselves, Moving Others*, 423-450. John Benjamins.

Appendix

Rörelsesituationer

Anmärkning beträffande telecitet hos verben *falla*, *ramla* och *tomber*. Dessa verb lämnar utrymme för tolkningar och i flera fall med *falla* och *ramla* begränsas telciteten av en partikel. Dock finns flera förekomster som är svåra att bestämma och ofta bidrar eliciteringsmaterielet till bedömningen att fallet är begränsat och därmed har ett naturligt fullbordande, dvs. [+] TELECITY.

Tabell 9. Grupp A (A-fr).

Informant	Uttryck	Verb	SÄTT	RIKTNING	MANNER SALIENCE	TELECITET	EXPLICIT BOUNDARY CROSSING	Anmärkning
A 1								
1.	*un petit garçon... a tombé*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
2.	*un chien. court*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
A 2								
3.	*un chouette ou.. hibou.. volait*	**voler**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
A 3								
4.	*il courir*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
5.	*le petit garçon courir*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
6.	*ils tombent dans le. dans l'eau*	**tomber**	**-**	**V+S**	**N**	**[+]**	**[+]**	Explicit boundary crossing.
A 4								
7.	*le petit garçon courir. avec. avec. avec son chien*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
A 5								
8.	*le garçon. tomber*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
9.	*il chien courir*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
10.	*la wapiti. courir*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
A 6								
10.	*sortir dehors*	**sortir**	**-**	**V+S**	**L**	**[+]**	**[+]**	Explicit boundary crossing.
12.	*il a sorti*	**sortir**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[+]**	Explicit boundary crossing.
13.	*il a allé chez le chez le chien*	**aller**	**-**	**V+S**	**L**	**[+]**	**[-]**	
14.	*il a parti à la maison*	**partir**	**-**	**V+S**	**L**	**[+]**	**[-]**	
A 7								
15.	*le garçon petite tombe*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
16.	*le chien courir*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
17.	*le garçon petite courir*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
18.	*le chien retourner*	**retourner**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[-]**	
19. **	*un animal après le garçon petite*	-	**-**	**-**	**-**	**-**	**[-]**	VP saknas. Implicit rörelse.
20.	*un animal courir*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
21.	*garçon tomber*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
A 8								
22.	*le garçon escaladait à l'arbre*	**escalader**	**V**	**S**	**H**	**[-]**	**[-]**	
A 9								

23.	*le chien euh.. euh... bye bye. the little boy*	-	-	-	-	-	[-]	VP saknas. Implicit rörelse.
24.	*chien. euh ramla*	**ramla**	-	V	N	[+]	[-]	Kodväxling.
25.	*garçon. ramla i vattnet*	**ramla**	-	V+ S	N	[+]	[+]	Kodväxling. Explicit boundary crossing.
A 10								
26.	*le garçon petit tombe*	**tomber**	-	V	N	[+]	[-]	
27.	*le chien jogging*	**jogger**	V	-	H	[-]	[-]	
28.	*le petit garçon escalade sur pierre*	**escalader**	V	S	H	[+]	[-]	
A 11								
29.	*le garçon tombait au arbre*	**tomber**	-	V ?	N	[+]	[-]	
30.	*le chien est jogging*	**jogger**	V	-	H	[-]	[-]	
31.	*le chien courir*	**courir**	V	-	H	[-]	[-]	

Tabell 10. Grupp B (B-sv samt B-fr).

Informant	**Uttryck**	**Verb**	**SÄTT**	**RIKTNING**	**MANNER SALIENCE**	**TELECITET**	**EXPLICIT BOUNBARY CROSSING**	**Anmärkning**
B1								
	Svenska							
32.	*bin jagar hunden*	**jaga**	-	V	N	[-]	[-]	
33.	[ugglan] *komma ner*	**komma ner**	-	V+ S	L	[+]	[-]	Deixis.
34.	*hoppar pojken.*	**hoppa**	V	-	H	[-]	[-]	
35.	*hunden springer framför* [Bambi]	**springa**	V	-	H	[-]	[-]	
	Franska							
36.	*le garçon.. faller från trädet*	**falla**	-	V	N	[+]	[-]	SOURCE. Kodväxling.
B2								
	Svenska							
37.	*han har ramlat. från. ett träd*	**ramla**	-	V	N	[+]	[-]	SOURCE.
38.	*en hund. som har sprungit från honom*	**springa från**	V	-	H	[+]	[-]	SOURCE.
39.	*han har klättrat upp på det stora tr. ö:. stora stenen*	**klättra upp**	V	S	H	[+]	[-]	
40.	*älgen springer*	**springa**	V	-	H	[-]	[-]	
41.	*hunder springer från älgen*	**springa från**	V	-	H	[+]	[-]	SOURCE.
42.	*dom (ser ut att) springa mot. en sån här. bergsklippa.*	**springa**	V	S	H	[-]	[-]	
43.	*hunden följer med*	**följa med**	-	V	L	[-]	[-]	
	Franska							
-0-								
B3								
	Svenska							
44-5.	*en hund. som springer. eller flyr*	**springa**	V	-	H	[-]	[-]	
		fly	-	V	N	[+]	[-]	
	Franska							
46.	*le wapiti coursait.*	**courser**	-	V	N	[-]	[-]	
B4								
	Svenska							
47.	*en pojke som faller.*	**falla**	-	V	N	[+]	[-]	
48.	*en liten hund. som spri:nger iväg*	**springa iväg**	V	S	H	[+]	[-]	

49.	*springer hunden. Bambi älgen >vad det nu ä:r<. å pojken ivä:g*	**springa iväg**	**V**	**S**	**H**	**[+]**	**[-]**	
50.	*dom faller*	**falla**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
	Franska							
51.	*un garçon qui.. euh tombe.*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
52.	*un petit chien qui:. court*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
53-4.	*il court. course.*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
		courser	**-**	**V**	**N**	**[-]**	**[-]**	
B5								
	Svenska							
55.	*hunden flyr från bina*	**fly**	**-**	**V+ S**	**N**	**[+]**	**[-]**	
56.	*han ramlar ner från ett träd*	**ramla ner**	**-**	**V+ S**	**N**	**[+]**	**[-]**	
57.	*ugglan flög efter honom*	**flyga efter**	**V**	**S**	**H**	**[-]**	**[-]**	
58.	*pojken klättrar upp på:. sen sten*	**klättra upp**	**V**	**S**	**H**	**[+]**	**[-]**	
59.	*hunden kommer tillbaka*	**komma tillbaka**	**-**	**V+ S**	**L**	**[+]**	**[-]**	
60.	*han springer iväg*	**springa iväg**	**V**	**S**	**H**	**[+]**	**[-]**	
61.	*hunden ramlar efter*	**ramla efter**	**-**	**V+ S**	**N**	**[+]**	**[-]**	
62.	*älgen springer iväg.*	**springa iväg**	**V**	**S**	**H**	**[+]**	**[-]**	
63.	*hunden ramlar. i vattnet*	**ramla**	**-**	**S**	**N**	**[+]**	**[+]**	Explicit boundary crossing.
	Franska							
64.	*le chien course. de.. l'abeille*	**courser**	**-**	**V**	**N**	**[-]**	**[-]**	
65.	*le garçon. escalade euh une pierre*	**escalader**	**V**	**S**	**H**	**[+]**	**[-]**	
66.	*le garçon et le chien.. tombent de falaise*	**tomber**	**-**	**V+ S**	**N**	**[+]**	**[-]**	SOURCE.
B6								
	Svenska							
67.	*[en hund] springa från massa bin*	**springa från**	**V**	**S**	**H**	**[+]**	**[-]**	SOURCE.
68.	*springer pojken upp för en sten*	**springa upp**	**V**	**S**	**H**	**[+]**	**[-]**	
69.	*dom hamnar i. vattnet*	**hamna**	**-**	**V+ S**	**L**	**[+]**	**[+]**	Explicit boundary crossing. GOAL.
	Franska							
70.	*le garçon >klättrar upp för ett träd<*	**klättra upp**	**V**	**S**	**H**	**[+]**	**[-]**	Kodväxling.
71.	*le garçon et le chien tombent*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]?**	**[-]**	
B7								
	Svenska							
72.	*pojken ramlar. ner*	**ramla ner**	**-**	**V+ S**	**N**	**[+]**	**[-]**	
73.	*han ramlar*	**ramla**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
74.	*hunden springer iväg*	**springa iväg**	**V**	**S**	**H**	**[+]**	**[-]**	
75.	*>går killen upp på dessa stenar<*	**gå upp på**	**V**	**S**	**H**	**[+]**	**[-]**	
76.	*en hjort. kommer.*	**komma**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[-]**	
77.	*han.. går upp.. på hjorten*	**gå upp på**	**V**	**S**	**N**	**[+]**	**[-]**	
78.	*han börjar springa iväg.*	**springa iväg**	**V**	**S**	**H**	**[+]**	**[-]**	Inchoative.
79.	*hunden är. efter dom*	**vara efter**	**-**	**-**	**L**	**[-]**	**[-]**	Implicit rörelse.
80.	*killen. ra.mlar. av hjorten*	**ramla av**	**-**	**V+ S**	**N**	**[+]**	**[-]**	
81.	*hunden ramlar av. hjorten. ur klippan*	**ramla av**	**-**	**V+ S**	**N**	**[+]**	**[-]**	
82.	*dom faller ner*	**falla ner**	**-**	**V+ S**	**N**	**[+]**	**[-]**	

	Franska							
83.	*le garçon.. ramlar*	**ramla**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	Kodväxling.
84.	*le. anim. et le animal est après. le chien*	**être après**	**-**	**S**	**L**	**[-]**	**[-]**	Implicit rörelse.
85.	*le animal courait.. mot. >mot en klippa<*	**courir**	**V**	**S**	**H**	**[-]**	**[-]**	
B 8								
	Svenska							
86.	*hunden springer*	**springa**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
87.	*pojkens hund springer iväg*	**springa iväg**	**V**	**S**	**H**	**[+]**	**[-]**	
	Franska							
-0-								
B9								
	Svenska							
88.	*den pojken. som nu gick i skogen*	**gå**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
89.	*[pojken] . ramlade.*	**ramla**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
90.	*hunden började springa genom skogen*	**springa**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	Inchoative.
91.	*renen har börjat springa.*	**springa**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	Inchoative.
	Franska							
-0-								
B10								
	Svenska							
92.	*en hund. so:m. springer. i skogen*	**springa**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
93.	*en pojke som håller på å klättrar på en sten*	**klättra**	**V**	**S**	**H**	**[+]**	**[-]**	
94.	*hjorten springer*	**springa**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
95.	*ramlar pojken ner från ett berg*	**ramla ner**	**-**	**S**	**N**	**[+]**	**[-]**	
96.	*de båda håller på å falla ner i en liten. sjö:*	**falla ner**	**-**	**V+ S**	**N**	**[+]**	**[+]**	Explicit boundary crossing.
	Franska							
97.	*il a.. course*	**courser**	**-**	**V**	**N**	**[-]**	**[-]**	
98.	*la animal coursait.*	**courser**	**-**	**V**	**N**	**[-]**	**[-]**	

Tabell 11. Grupp C (C-fr).

Informant	**Uttryck**	**Verb**	**MANNER**	**PATH**	**MANNER SALIENCE**	**TELECITET**	**EXPLICIT BOUNDARY CROSSING**	**Anmärkning**
C1								
99.	*il tombe*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
C2								
C3								
100.	[Jules] *qui est tombé de l'arbre*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	SOURCE.
101.	*(continuaient à) poursuivre jim*	**poursuivre**	**-**	**V**	**L**	**[-]**	**[-]**	
102.	*il s'est mis à courir*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
103.	[il] *est allé jusqu'au bord de la falaise*	**aller**	**-**	**V+S**	**L**	**[+]**	**[-]**	
104.	[ils] *suivaient le cerf*	**suivre**	**-**	**V**	**L**	**[-]**	**[-]**	
105.	*ils se sont retrouvé dans le marécage*	**se retrouver**	**-**	**(V)**	**L**	**[-]**	**[+]**	Implicit rörelse mot GOAL.
C4								
106.	*les abeilles sont en train de*	**sortir**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[+]**	

	sortir de la ruche							
107.	[les abeilles] *se précipitent sur le chien*	**se précipiter sur**	**V**	**S**	**N**	**[+]**	**[-]**	
108.	*le petit garçon est tombé de l'arbre*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	SOURCE.
109.	*le cerf s'enfuit*	**s'enfuir**	**-**	**V+S**	**N**	**[+]**	**[-]**	
110.	*le petit garçon et le chien tombent dans la rivière*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	GOAL.
C5								
111.	*le chien part en courant*	**partir (en courant)**	**S**	**V**	**H**	**[+]**	**[+]**	Explicit boundary crossing.
112.	*le garçon tombe par terre*	**tomber**	**-**	**V+S**	**N**	**[+]**	**[-]**	
113.	*la chouette s'envole*	**s'envoler**	**V**	**S**	**H**	**[+]**	**[-]**	
114.	*le chien est revenu*	**revenir**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[-]**	
115.	*doum! tout le monde dans le ravin*	**-**	**-**	**-**	**L**	**[+]**	**[+]**	Onomatopoetiskt uttryck. VP saknas. Implicit rörelse. GOAL.
C								
116.	*une chouette surgit*	**surgir**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[+]**	
117.	*jean pou:m tombe à la renverse*	**tomber**	**S**	**V**	**H**	**[+]**	**[-]**	Onomatopoetiskt uttryck.
118.	*le guêpes poursuivent pouic-pouic*	**poursuivre**	**-**	**V**	**L**	**[-]**	**[-]**	
119.	*la chouoette a tendance à le porsuivre*	**poursuivre**	**-**	**V**	**L**	**[-]**	**[-]**	
120.	*il escalade un monticule*	**escalader**	**V**	**S**	**H**	**[+]**	**[-]**	
121.	*[le cerf] part au galop*	**partir (au galop)**	**S**	**V**	**H**	**[+]**	**[+]**	Explicit bounary crossing.
122.	*tout le monde tombe dans l'eau*	**tomber**	**-**	**V+S**	**N**	**[+]**	**[-]**	Explicit bounary crossing.
C7								
123.	*benjamin tombe*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
124.	[un hibou] *sort*	**sortir**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[+]**	Explicit bounary crossing.
125.	[ticno] *court*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
126.	*il monte sur la tête*	**monter**	**-**	**V+S**	**L**	**[+]**	**[-]**	
127.	*il arrive*	**arriver**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[-]**	
128.	[un cerf] *court, ..., court, court*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
129.	*il arrive*	**arriver**	**-**	**V**	**L**	**[-]**	**[-]**	
130.	*!baoum! le petit tombe*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	Onomatopoetiskt uttryck.
131.	*ils tombent*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
132.	*le chien monte sur la tête*	**monter**	**-**	**V+S**	**L**	**[+]**	**[-]**	
C8								
133.	*Rémi se retrouve par terre*	**se retrouver**	**-**	**(V)**	**L**	**[-]**	**[-]**	Implicit rörelse. GOAL.
134.	*il se retrouve sur le visage*	**se retrouver**	**-**	**(V)**	**L**	**[-]**	**[-]**	Implicit rörelse. GOAL.
135.	*il se mit à courir - à courir - à courir*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
136.	*Rémi se retrouve au bord d'une falaise*	**se retrouver**	**-**	**(V)**	**L**	**[-]**	**[-]**	Implicit rörelse. GOAL.
137.	*il se retrouve dans la mare*	**se retrouver**	**-**	**(V)**	**L**	**[-]**	**[+]**	Implicit rörelse. GOAL.
C9								
138.	*le petit garçon monte dans l'arbre*	**monter**	**-**	**V + S**	**L**	**[+]**	**[-]**	

139.	*il tombe*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
140.	[l'enfant] *monte sur un rocher*	**monter**	**-**	**V+S**	**L**	**[+]**	**[-]**	
141.	*il est monté sur un cerf*	**monter**	**-**	**V+S**	**L**	**[+]**	**[-]**	
142.	*il tombe dans l'eau*	**tomber**	**-**	**V+S**	**N**	**[+]**	**[+]**	Explicit bounary crossing.
C10								
143.	*il est tombé*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
144.	*il est tombé de l'arbre*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	SOURCE.
145.	*l'essaim passe*	**passer**	**-**	**V**	**L**	**[-]**	**[-]**	
146.	*l'essaim course le chien*	**courser**	**-**	**V**	**N**	**[-]**	**[-]**	
147.	[le chien et lui] *prend - prennent la fuite*	**prendre la fuite**	**-**	**S**	**N**	**[+]**	**[-]**	Parafras.
148.	*la chouette part*	**partir**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[-]**	
149.	*il est tombé d'une falaise - d'une falaise -dans un cours d'eau*	**tomber**	**-**	**V+S**	**N**	**[+]**	**[+]**	SOURCE. GOAL. Explicit boundary crossing.
C11								
150.	*une chouette sort de l'arbre*	**sortir**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[+]**	Explicit boundary crossing.
151.	*le garçon se réfugie sur une grosse pierre*	**se réfugier sur**	**V**	**S**	**N**	**[+]**	**[-]**	Implicit rörelse. GOAL.
152.	*il se cramponne à ce qu'il croit être des branches*	**se cramponner**	**V**	**S**	**H**	**[-]**	**[-]**	
153.	*il se retrouve sur la tête d'un cerf*	**se retrouver**	**-**	**(V)**	**L**	**[-]**	**[-]**	Implicit rörelse. GOAL.
154.	[le cerf] *part en courant*	**partir (en courant)**	**S**	**V**	**H**	**[+]**	**[-]**	
155.	*le petit garçon entre ses : b bois*	**entrer**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[+]**	Explicit boundary crossing.
156.	*ils tombent*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
C12								
157.	*il tomba*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
158.	*le chien courant avec l'essaim derrière lui*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
159.	*notre ami arriva sur ?on? gros rocher*	**arriver**	**-**	**V+S**	**L**	**[+]**	**[-]**	
160.	*il dépassait de petits arbustes*	**dépasser**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[+]**	
161.	*avoir tant couru*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
162.	*il avait atterri sur un - sur un rein*	**atterrir**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
163.	[le rein] *se mit à cavaler jusqu'au bord d'un tout petit précipice*	**cavaler**	**V**	**S**	**H**	**[+]**	**[-]**	Inchoative.
164.	[son ami] *atterrit au beau milieu d'une rivière*	**atterrir**	**-**	**S**	**N**	**[+]**	**[-]**	
165.	*le petit chien suivit*	**suivre**	**-**	**V**	**L**	**[-]**	**[-]**	
166-7.	*tout deux se retrouvèrent pataugeant dans l'eau*	**se retrouver**	**-**	**(V)**	**L**	**[-]**	**[-]**	Implicit rörelse. GOAL.
		patauger	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
C13								
168.	*sauter, sauter*	**sauter**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
169.	*on va grimper* [un rocher]	**grimper**	**V**	**-**	**H**	**[+]**	**[-]**	
170.	*le petit garçon monte sur le rocher*	**monter**	**-**	**V+S**	**L**	**[+]**	**[-]**	
C14								
171.	*le petit garçon monta dans*	**monter**	**-**	**V+S**	**L**	**[+]**	**[-]**	

	un arbre							
172.	*un hibou sorta du trou*	**sortir**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[+]**	Explicit boundary crossing. Source.
173.	*les guêpes poursuivirent le chien*	**poursuivre**	**-**	**V**	**L**	**[-]**	**[-]**	
174.	*le petit garçon monta sur un rocher*	**monter**	**-**	**V+S**	**L**	**[+]**	**[-]**	
175.	*le cerf courra courra*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
176.	*! plouf ! le petit garçon avec son chien étaient tout trempé*	**-**	**-**	**-**	**L**	**[+]**	**[-] ?**	Onomatopoetiskt uttryck. GOAL.
C15								
177.	*le nid tombe*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
178.	*les abeilles sortent*	**sortir**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[+]**	Explicit boundary crossing.
179.	*de là sort une gro:sse chouette*	**sortir**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[+]**	Explicit boundary crossing. SOURCE.
180.	*l'enfant tombe*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
181.	*les abeilles passent à côté*	**passer**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[-]**	
182.	*le chien court*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
183.	*les abeilles sont après lui*	**être après**	**-**	**V**	**L**	**[-]**	**[-]**	Implicit rörelse.
184.	[l'enfant] *monte sur un rocher*	**monter**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[-]**	
185.	*la chouette court après*	**courir**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	
186.	[un cerf] *se sauve en courant au bord d'un falaise*	**se sauver (en courant)**	**S**	**V**	**H**	**[+]**	**[-]**	GOAL.
187.	[le chien] *le* [le cerf] *suivait*	**suivre**	**-**	**V**	**L**	**[-]**	**[-]**	
188.	*l'enfant tombe à la - à l'eau avec som chien*	**tomber**	**-**	**V+S**	**N**	**[+]**	**[+]**	Explicit boundary crossing.
C16								
189.	*c'est un hibou qui sort*	**sortir**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[+]**	
190.	*le petit garçon monte sur un rocher*	**monter**	**-**	**V+S**	**L**	**[+]**	**[-]**	
191.	*il tombe*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
192.	*! plouf ! il tombe dans la rivière avec som chien*	**tomber**	**-**	**V+S**	**N**	**[+]**	**[+]**	Onomatopoetiskt uttryck.
C17								
193.	*les voilà partis*	**les voilà parti**	**-**	**-**	**L**	**[+]**	**[-]**	Infinit uttryck. GOAL.
194.	*reviens !*	**revenir**	**V**	**-**	**L**	**[+]**	**[-]**	
195.	[le hibou] *vient*	**venir**	**V**	**-**	**L**	**[+]**	**[-]**	
196-7.	[le chien] *se sauve poursuivi par*	**se sauver**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
		poursuivre	**-**	**V**	**L**	**[-]**	**[-]**	
198.	*je vais monter dessus*	**monter dessus**	**-**	**V+S**	**L**	**[+]**	**[-]**	
199.	[un arbre] *bouge tout seul*	**bouger**	**V**	**-**	**L**	**[-]**	**[-]**	
200.	[un chevreuil] - *part - au: en galoppant*	**partir (en galoppant)**	**S**	**V**	**H**	**[+]**	**[-]**	
C18								
201.	*l'essaim tombe*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	
202.	[un hibou] *sortir*	**sortir**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[+]**	Explicit boundary crossing.
203.	[le p'tit garçon] *tombe à la renverse*	**tomber (à la renverse)**	**S**	**V**	**H**	**[+]**	**[-]**	
204.	*un hibou court après*	**courir (après)**	**V**	**S**	**H**	**[-]**	**[-]**	
205.	*le p'tit garçon monte sur un rocher*	**monter**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[-]**	

206.	*le cerf s'en va avec lui* [le p'tit garçon] *et le chien jusqu'à un précipice*	**s'en aller**	**S ?**	**V**	**L**	**[+]**	**[-]**	SOURCE.
207.	[le p'tit garçon et le chien] *tombent - dans l'eau - la tête à l'envers*	**tomber (la tête à l'envers)**	**S**	**V+S**	**H**	**[+]**	**[+]**	Explicit boundary crossing.
C19								
208.	*le abeilles se mettent à la l'poursuivre*	**poursuivre -**	**-**	**V**	**L**	**[-]**	**[-]**	
209.	*jean tombe de l'arbre*	**tomber**	**-**	**V**	**N**	**[+]**	**[-]**	SOURCE.
210.	*[il] monte sur un rocher*	**monter**	**-**	**V+S**	**L**	**[+]**	**[-]**	
211.	*il se retrouve sur les cornes d'un cerf*	**se retrouver**	**-**	**(V)**	**L**	**[-]**	**[-]**	Explicit boundary crossing. GOAL.
212.	*l'on vienne le déranger*	**venir**	**-**	**V**	**L**	**[+]**	**[-]**	Deixis.
213.	[un ruisseau] *coulait*	**couler**	**V**	**-**	**H**	**[-]**	**[-]**	